

Artiumsekstra :

**Ung i arbeidslivet –
hver 5. arbeidsløs**

Side: 10

**RØDE
GARDE**

AVISA TIL
RØD UNGDOM

3

PRIS:
3 KR.

Erik Balke etter 2 år som musikkstudent i USA:

Ungdommen be- visstløs og dopa

- Amerikanere flest veit ingenting om historie, geografi eller politikk.
- Studentmiljøet i Statene er prega av bevisstløshet.
- New York er en overveldende by!
- Høyredreininga i den norske ungdommen er en utfordring til musikerne.
- Det progressive miljøet ser ut til å ha åpna seg.
- Norske aviser skriver mer om amerikansk politikk enn de amerikanske avisene gjør!
- Dopinga er i ferd med å ta fullstendig overhånd i USA – vanlig å røyke blås på kontoret!

Dette er noe av det Erik Balke forteller om på midtsidene. Han har nettopp vendt tilbake etter to års musikkstudier ved Berkeley, Boston.

Midtsidene

400 ULLENSAKERUNGDOMMER I AKSJON:

UFA GIR SEG IKKE!

Side: 12

ALTAELVA

MÅ

BENÅDES!

Altaelva er ikke bare vakker. Flere hundre arbeidsplasser er også avhengig av den. I høst vedtok Stortinget dødsdommen. Mot folkeviljen vil de gjøre den til kraftverk. Men å trosse folkeviljen er ikke lett. Den lokale aksjonskomiteen arrangerer teltleir i utbyggingsområdene i hele sommer. Og Natur og Ungdom har landsomfattende planer...

Side 3

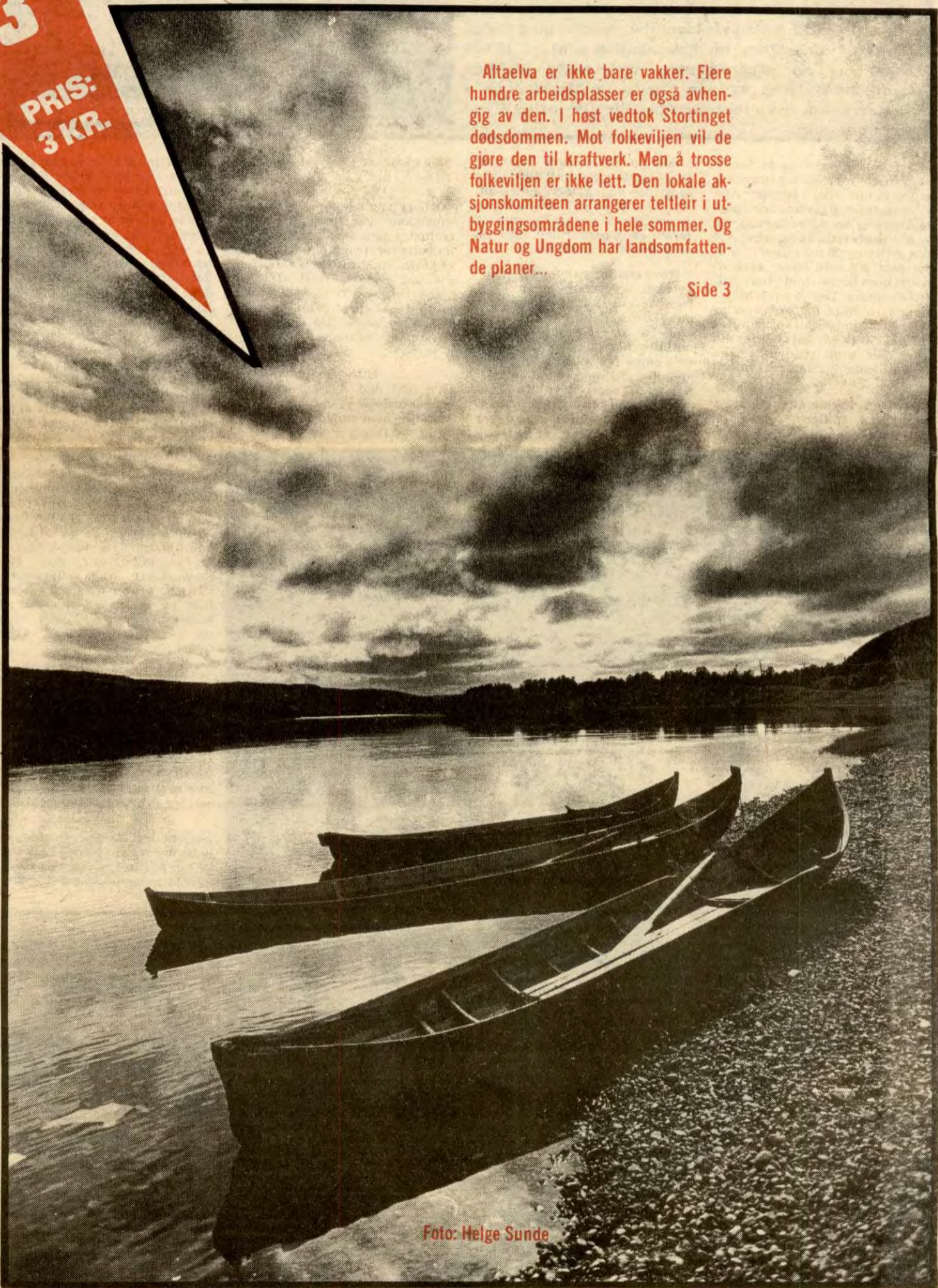

Foto: Helge Sunde

Er det Cola Kina trenger?

Red Ungdoms delegasjonsleder i Kina svarer på dette og andre aktuelle spørsmål.

Side: 5

Vi besøker diskotek Bajazzo:

Da ya think I'm sexy? Nei... Too much heaven... Ja!

Så har vi vært på diskotek også, da. Med apparat, blokk og blyant stilte vi en onsdags kveld på Bajazzo på Oslos beste vestkant. Vi venta å se en gjeng Travolta'er og Newton-John'er – men der blei vi skuffa. Med andre ord stort sett helt vanlige folk som vanker der, i hvert fall om vi skal dømme etter utseendet.

Bajazzo eies av et selskap som kaller seg Rica A/S og som blei stifta i 1975 med en aksjekapital på 50 000 kroner. Formann i styret i Rica A/S heter Jan E. Rivelsrud, nestformann er Torbjørn Rodahl og med seg i styret har de sine koner. Rivelsrud er forresten ikke gift med noen hvem som helst – fru Rivelsrud er nemlig søster av prins Bertil av Sverige...

Når vi så kan fortelle at bak Rica A/S står holding-selskapet Wi-Ri A/S «hvis formål er handel med frukt, tobakk og sjokolade» med en aksjekapital på 10 000 kroner og en styreformann ved navn Walther Hammond-Hurleen og der Cheese-in Mocca Pub i Vikaterrassen er kjernebedrift, skulle alle formalitene være unnagjort.

Ikke mye heaven for gutta bak bardisken.

– Har du bevis? var det første som møtte meg da jeg prøvde å entre et lunt sted i Bygdøy Allé – diskoteket Bajazzo. Jeg spurte forsiktig om aldersgrense, og kunne puste letta ut da det var 18 for jenter og 20 for gutter. Innafor fant jeg små buser sånn at hvert bord liksom blei litt avskilt fra de andre. Det var rød belysning i rommet og små spot'er over hvert bord som sørga for at du fikk se hvem ledsageren din var. Med brun strie på vegga blei atmosfæren enda mer intim.

«Greased Lightning» summa svakt fra spiller'n. Etter en halvtime med intens speiding og

studie av folka rundt «falt jeg for» to gutter som satt aleine ved et bord – og jeg bevega meg dit. Der fant jeg Kjell Arne (22) og Arve (20). De var på Bajazzo for første gang og var helt sikre på at de kom til å gå dit oftere.

Hovedsaklig var formålet for besøket å sjekke jenter (?!), men Arve understreka sterkt at han leita etter en varig forbindelse, og ikke bare en over natta-avtale. De var for øvrig helt enige om at de ikke skulle spandere på de jentene de traff der, for som Arve sa: «– Kanskje hu bare stikker av etterpå, så hvorfor i alle dager skal jeg spandere på ei jente jeg

ikke kjenner?» Nei, ikke veit jeg...

Ellers var begge enige om at musikken var bra, først og fremst rytmen da, men at de kanskje foretrakk band framfor ei plate. Akkurat da hadde Rod Stewart passert med «Da ya think I'm sexy?» – nei... jeg kan ikke akkurat påstå det. Etter det overtok Bee Gees med «Too much heaven» – tjå, kanskje det...

Etter ei stund dumpa Ove (22) ned ved bordet. Han kunne fortelle at det var mange homofile som vanka på Bajazzo, og at det ikke var kø for å kom-

me inn der slik det var for et par år sia. Ove sjøl brukte å gå dit for å drikke og for å få livet til å gå. Jeg syntes at han hilste på alle og enhver og lurte på om det stort sett var en gjeng som vanka der. Men, nei, det var på mandag, tirsdag og torsdag at det var stamgjester der. Onsdag, fredag og lørdag er for øvrig de eneste kveldene det koster noe for å komme inn (10–15 kroner), ellers er det gratis. Det er ikke spiseplikt der, men noe vil man jo gjerne ha i seg – så jeg sjekka prisene. Jeg fant ut at jeg kunne bestille pizza/grillmat fra 34 til 44 kroner, og en halv øl kosta 13,25. Mineralvannet 6 kr., rødvin fra 30 kr., og positivt nok hadde de alkoholfri vin.

Kvart over ni forsvant lyset over bordene, så da måtte vi gå over til å føle oss fram hvis vi ville finne bordpartnerne – da var det nemlig «time for discjockey» – en merkelig kar med Rod Stewart-hår. Åhh, helledussen, han der prater ikke jeg til, var min første tanke, men da jeg hadde tatt motet til meg, viste det seg at han slett ikke var så farlig som han...

Han fortalte at alle skivene som fantes der, hadde de fått av plateselskapene, de fikk alltid siste nytt gratis fram for å lansere det på diskotekene. Etter langt press fra meg innrømmet han også at det hendte at han fikk gratis klær, særlig T-skjorter med reklame på, for å bruke det på jobb.

Da jeg vandra ut igjen, hadde jeg ikke noe negativt, men heller ikke noe positivt syn på Bajazzo – ganske likegyldig simpelthen.

Discjockeyen var ikke farlig og platene var "gaver" fra plateselskapene.

Frank Zappa — for en presisjon!

Så har endelig Frank Zappa vært på Norges-besøk igjen. En fullsatt Ekeberghall møtte ham den 2. mars. Han hadde med seg et helt ferskt band, noe ingen skulle tro. Månen til blendende oppvisning i musikkalsk disiplin og presisjon! I 1½ time spilte Zappa i ett sett – uten en stopp! – en slags potpurri over de beste visene fra de første albumene til «Sheik Yerbouti» (som er dødsbra). Det var umulig å holde orden på hvor mange viser bandet var innom, og når det hører til sjeldenhetene at Zappa skriver låter med mindre enn tre taktskifter, skjønner vi hva slags presisjon det er å gjennomføre en slik konsert. Et øyeblikk ute av konsentrasjon – og bandet er ute å kjøre øyeblikkelig. Særlig ble vi imponert midt under det tre kvarter lange ekstranummeret. Noen ballonger som stadig fløy opp på scenen, irriterte Zappa, og midt i et vers stoppa han: «Just a minute, boys!» og pang! Det feite kompet blei avløst av en rolig bass som fulgte Zappas henstilling til folk om å slutte med lekinga. «If you want some more music, sit back and relax.» Og som et kanonskudd var hele bandet i gang på ny. Her gikk absolutt ingenting på tilfeldighetene. Høydepunkter i konserten av «Movin' to Montana», «Andy» og «Baby, don't you want a man like me?». Hvis du er interessert i å lese mer om Zappa, så går det en bra serie om ham for tida i bladet Nye Takter.

★★★★★★★★★★★★

Melodi Grand Prix på okkupert grunn

Så er det dukka for en ny skandaleforestilling i TV. PR-showet Melodi Grand Prix er for sikkerhets skyld i år lagt til Jerusalem – en «israelsk» by som ligger på okkupert palestinsk jord. Dette er slått fast av FN, og det er selvfølgelig en provokasjon av virkelig klasse å legge showet til denne byen. Kringkastings Landsforening har protestert på at NRK skal delta i Jerusalem, men Elster vender det dove øret til. Så står'n i samme parti som Aase Lionæs og, da...

Ingenting tyder på at det lar seg gjøre å stoppe arrangementet i Jerusalem. Mange får likevel anledning til å vise

sin avsky for showet og uttrykke solidaritet med det palestinske folket i stedet. Et palestinsk folkedansensemble reiser på turné til Bergen, Trondheim, Tromsø og Oslo i tida rundt Grand Prix. I Oslo vil de opptre på en stor solidaritetskonsert som Palestinakomiteen og paltelskapet MAI arrangerer sammen.

Har du sjansen, så vær med å vis det palestinske folkedansensemblet av Elster, Lionæs og DNA ikke er representative for det norske folks syn på okkupantmakt «Israel». – Solidaritet med det palestinske folket! – Støtt PLO!

★★★★★★★★★★★★

Dollar Brand på fylleslag i Club 7

I slutten av februar gjesta den amerikanske jazzpianisten Dollar Brand Club 7. Bandet som besto av bare svarte musikere, ga en ypperlig konsert, der spesielt soloprestasjonene var imponerende. Vi skal ikke si mer om Dollar Brand, men derimot litt om Club 7 som nettopp i disse dager blir hedra med ei vise tilagna klubben på den siste plata til Stan Getz. Dette må ikke lure verken publikum eller klubbledelsen til å tro at miljøet på jazzkveldene er så forbanna bra. Dollar Brand-konserten antok etter hvert karakter av et fylleslag. Musikkerne framførte en bonn på scenen i siste settet,

men fikk ikke den responsen de hadde venta seg. Store deler av publikum var åpenbart ikke i stand til å ta imot seriøst arbeidende musikere denne natta. Dollar Brand ga klart uttrykk for hva han mente da han satirisk avslutta sannen: «Thank you for giving us a glimpse into civilized European culture.»

Vi har sagt det for og gjentar – bør ikke Club 7 jobbe for å bryte med den pillratne alkohol-linja som rår i dag? Vi er ikke så godt vant med kulturtilbud i hovedstaden at vi kan tillate at et av de beste stedene bokstavelig talt drukner i børs!

Fanatisme

Denne Kvinnefronten for fanatisme. De krever å ha sitt eget navn i telefonkatalogen og på dørskilt og sånt. Det er jo fjollete. Hadde de enda holdt seg til likelønn.

Trine Ryder, kvinnen bak Trines Mannquinskole sier noen sannhetens ord om Kvinnefronten i Arbeiderbladet 17/2-79. I det hele får Kvinnefronten mange slående argumenter mot seg om dagen.

NYTT MARDØLA UNDER OPPSEILING I ALTA

Teltleir i byggeområdet

Det går mot Mardølaforhold i Alta. Folkeaksjonen mot utbygging av Alta-elva arrangerer teltleir i områdene hvor utbygginga skal begynne i hele sommer. I tillegg arbeider Natur og Ungdom med planer om aksjoner over hele landet for å skape en opinion for benådning. Rettssaken som Naturvernforbundet og andre organisasjoner forbereder er også en del av den store kampanjen som nå trekkes i gang for å stanse henrettelsen av elva.

I desember vedtok Stortinget med stort flertall dødsdommen over elva. Er det mulig å stanse kraftutbygginga nå? Vi tror det. I våre da-

ger blir langt fra alle dødsdømte henrettet. Vi oppfordrer deg til å delta i kampanjen. Hvis du ikke kan reise til Alta i ferien, så kontakt Natur og Ungdom om hva som kan gjøres lokalt.

Utbygginga av Alta-elva vil få store skadevirkninger.

— Flere hundre arbeidsplasser i forbindelse med kystfiske og rein driftsnæring er truet.

— Utbyggingen truer den samiske nasjonen.

— Alta-elva er et viktig friluftsområde.

Vi kan ikke la slikt skje.

Altautbygging ødelegger hundrevis av arbeidsplasser

— Hadde Alta-elven ligget i Østlandsområdet hadde aldri myndighetene turt å vedta utbygging. Jeg tror ikke det er mulig å dokumentere skadevirkningene av kraftutbygging bedre enn det som er gjort. Vi må vurdere hva som må til for å få myndighetene til å snu på nytt! Det er daglig leder i Natur og Ungdom, Anders Neraal som sier dette til Røde Garde.

— Er ikke kraft — og dermed industri — viktigere for Finnmark enn noen flekker pennatur?

— Utbyggingen truer bl.a. flere hundrede arbeidsplasser i tilknytning til kystfiske. Regulering av elven betyr sannsynligvis å ødelegge en av de største laksestammene. Den skotske ekspertrap-

porten som forteller dette har NVE (Norges vassdrag- og elektrisitetsvesen) suverent oversett. Den passet ikke. Men flere steder ser det ut til at helt ordinær utbygging ødelegger kystfiske. Oppdemmingen skaper økologiske forstyrrelser.

— Dessuten vil utbyggingen bety inngrep i områder

som alltid har vært samiske, på tross av samstemmige protester fra sameorganisasjonene. Statsekretær Stoltenberg har på FN-konferanse etter FN-konferanse talt urbefolkningen sin sak. Det hadde kanskje vært en ide å feie for egen dør? For eks. undersøkt skikkelig hvilke rettigheter samene har til sitt eget område juridisk etter internasjonal folkerett.

— Men det er uenighet blant samene?

— Samene er de som går hardest mot utbygging. Praktisk talt alle sameorganisasjoner har vedtak imot utbygging. Ingen har uttalt seg for. Det eneste lille tvi-

len er styret i Kautokeino flyttsamslag som uttalte at «utbyggingen ikke vil bety noen vesentlig svekkelse av reindriftsnæringen». Måten den uttalelsen kom i stand på er ganske råttent. Styret i flyttsamslaget ble innkalt og fikk beskjed om at hvis Alta-elva ble utbygget så skulle elvene i deres beiteområder — Skaidi og Kvænangen bli vævret. Industrikomiteen fulgte opp ved å uttale det samme. Sentrale folk i fylkestyret stod bak dette for å prøve å skaffe argumenter for at samene ikke var imot utbygging.

— Det er greit å snakke om samer og laks — men hvor vil dere ta kraft fra?

— Alta gir sommerkraft. Og naturlig nok — i Finnmark er kraftbehovet størst om vinteren. Den kraften fylket trenger kan det få billigere fra Nordland og Sverige. Men stortinget har funnet ut at det er for dyrt — uten å legge fram et eneste prisoverslag. Altautbygging til anslagsvis 600 millioner har de råd til. De pengene må kunne brukes mye mer fornuftig i Finnmark.

— Uenighet er en ting. Nå er en avgjørelse tatt av stortinget. Respekterer dere ikke den?

— Det er skummelt om det går ann å kriminalisere arbeidet mot utbygging. Det er en soleklar rett å påvirke oppinionen. Ingen ville falle på å kriminalisere folkeaksjonen mot fri abort selv om abortloven er vedtatt.

— Hva vil dere gjøre?

— Jeg tror ikke det vil være mulig å dokumentere skadevirkningene av utbygging bedre noen gang. Ikke noe sted har vi hatt så gode kort på hånden som her. Når argumenter ikke hjelper må vi vurdere hva som må gjøres for å få myndighetene til å snu. Jeg vil antyde mulighetene av ikke-voldelige aksjoner og å bruke rettsapparatet. Men jeg vil understreke at Natur og Ungdom ikke har tatt stilling til aksjonsformer. Det må drøftes grundig i lokalforeningene først. Understrek at vi ikke vil støtte noen voldelige aksjoner.

— Noe mer konkret?

— De er under planlegging. Utspillet må ligge i folkeaksjonen i Alta. Men i løpet av mars vil det komme. Kontakt oss da: Natur og Ungdom, Stenersensgt. 16, Oslo 1, Tlf: (02) 41 93 11.

rode garde korrespondent

— Legg sommarferien til Alta!

— Det er klart ungdommen i Alta er mot utbygging. Vi er skuffa over Stortinget, som ikkje i det heile tatt tar omsyn til folkemeininga. Aksjonar som streik, boikott og andre former for sivil ulydigheit vil venteleg få stor oppslutning, også mellom ungdommen.

Det er Roar Posti og Anne-Turid Østnor som seier dette til Røde Garde. Dei går begge på gymnaset i Alta, og har engasjert seg mot utbygging. Det er dei ikkje aleine om. Ungdommen i Alta har på ulike vis markert at dei ikkje vil godta ei rasering av Alta-elva. Mellom anna har ei popgruppe laga viser mot utbygginga, som blir møtt med stor applaus når dei blir framført.

UNGDOMMEN MEININGSBERETTIGA

I samband med underskriftskasjonen som Folkeaksjonen gjennomførte vart det frå tilhengarhald kritisert at nokre av underskrivarane ikkje var i røystefør alder. Slike argument held ikkje, meiner Roar. — Det er vi som er unge i dag som først og fremst får merke konsekvensane av utbyggingensvedtaket, om vi ikkje klarer å stoppe det. Ungdommen er minst like meiningberettiga som den eldre delen av befolkninga i ei sak som denne.

Anne-Turid: — Dessutan har ein syttenåring som er imot utbygging ofte betre argument enn ein femtiåring, som er for. Dei eg kjenner som er for utbygging, er for det meste folk som driv med anleggsmaskinar og liknande. Folk som rekner med å tene på ei utbygging.

IKKJE FLEIRE ARBEIDSPASSAR

— Utbyggjarane lokker med mange arbeidsplassar. Er ikkje det eit sterkt argument i Alta, kor kva av arbeidsløuse er lang?

— Det blir kanskje arbeid ei lita stund, men for det meste treng dei vante anleggsfolk, seier Roar. — Og når dei så er ferdig med anlegget, vil vi få utflytting frå kommunen. — Eg har lita tru på at det blir bygd opp noko varig industri i kjølvatnet på utbygginga.

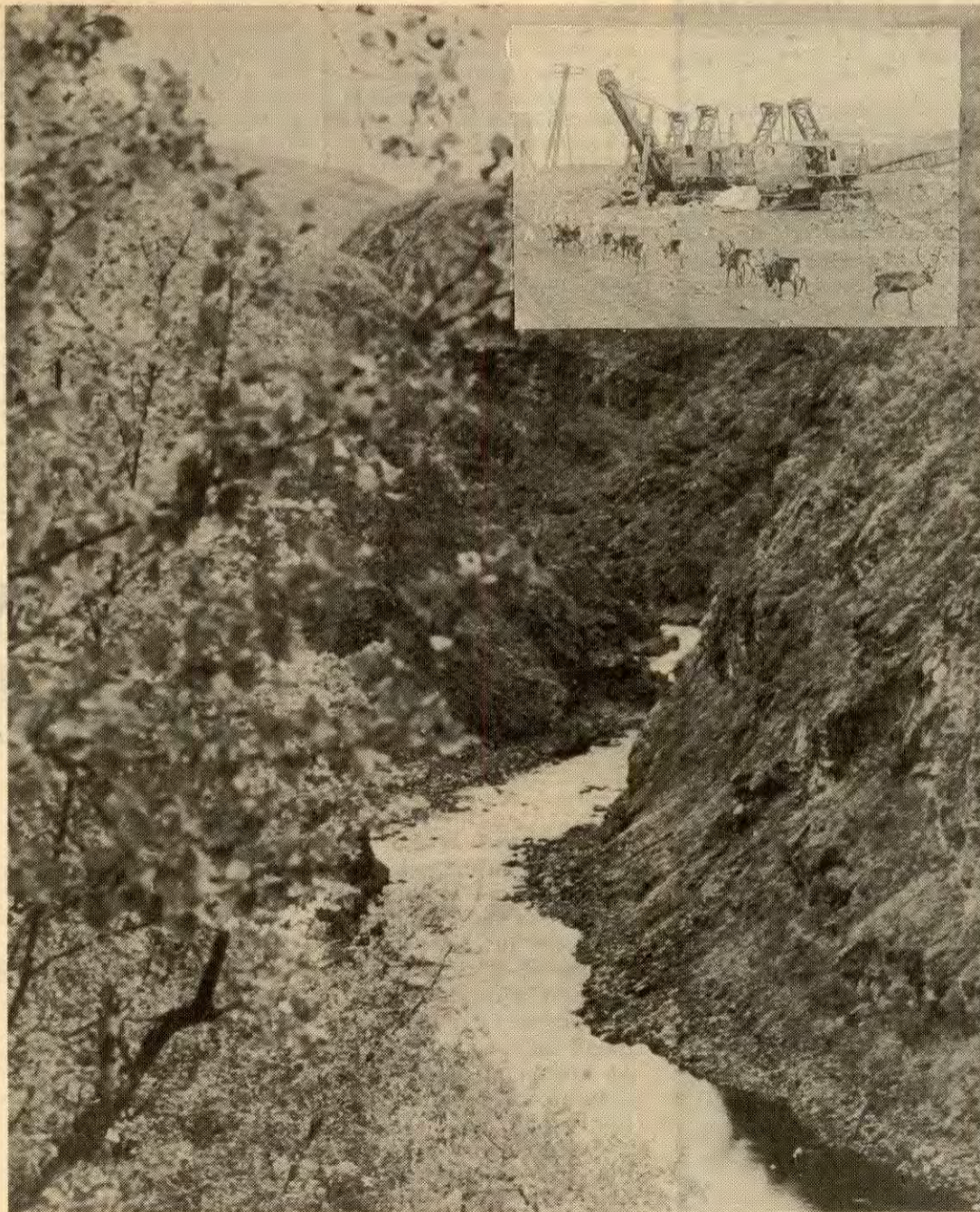
ALTERNATIVE KRAFTKJELDER

— Istaden for å presse gjennom utbygging av Alta-elva, kunne dei sett på andre alternativ for å sikre kraft. Ein gong finst det ikkje fleire vassdrag å bygge ut, og da må dei i alle tilfelle finne andre løysingar.

LEGG SOMMARFERIEN TIL ALTA

— Kva kan gjerast for å stoppe utbygginga?

— Folkemøtet i Alta slo fast at motstandsarbeidet må halde fram. Aksjonar som streik, boikott og sivil ulydigheit vil få stor oppslutning. Vi vil oppmode ungdom frå heile landet til å reise nordover i sommarferien, og vere med og markere motstanden mot utbygging, seier Roar Posti og Anne-Turid Østnor.

I dette området skal Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen bygge en 110 meter høy demning.

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5
Telefon (02) 35 32 62
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31
Postgiro for kommisjonære: 2 06 06 89
Abonnement koster 30 kroner for ett år
RØDE GARDE kommer ut hver måned
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Martman-Moe
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

Valgmøter på skolene

Til høsten kan 180 000 førstegangsvelgere stemme ved kommunevalget. 8 politiske ungdomsorganisasjoner har krevd fri politisk valgpropaganda på skolene, og valgmøter i skoletida. Rød Ungdom støtter fullt ut disse kravene.

Det har vært hevdet at bare de partier som stiller liste i en kommune, skal kunne delta på valgmøtene. Som argument har vært brukt at allverdens lokale politiske grupper ikke skal kunne sende innledere til skoler over hele landet.

Rød Valgallianse er en landsomfattende organisasjon. Ved Stortingsvalg stiller Rød Valgallianse lister i alle fylker. Når de til høsten ikke kommer til å stille lister i en del kommuner, har det sine helt spesielle grunner. De kommer også i disse kommunene til å drive aktiv valgkamp, men oppfordrer her til boikott av stemmegivningen.

Hvis noen av de 8 politiske ungdomsorganisasjonene vil utelukke Rød Valgallianse fra møter i kommuner de ikke stiller lister, er dette et tvers igjennom udemokratisk forsøk på å kneble et lovlig landsomfattende parti. Det vil være på lik linje med NRKs boikott av Rød Valgallianse, noe de fleste politiske ungdomsorganisasjonene tok avstand fra.

Rød Ungdom krever at Rød Valgallianse får delta på valgmøter på skolene i alle landets kommuner.

Dann Eritrea-grupper!

6000 gymnasiaster stemte for at Operasjon Dagsverk 1979 skulle gå til Eritrea. Eritrea fikk mest stemmer etter Jamaica-forslaget som de fleste politiske ungdomsorganisasjonene sto bak.

Den eritreiske frigjøringskampen er nå blitt kjent blant norske skoleelever. På flere skoler hvor det aldri er blitt drevet Eritrea-arbeid, ble det allikevel flertall for dette forslaget.

På NGS-landsmøtet tok 80 deltakere initiativ til en innsamlingsaksjon til det foreslåtte Operasjon Dagsverk-prosjektet i Eritrea. Dette er ikke tenkt som noe «alternativ» Operasjon Dagsverk i Internasjonal uke. Men en innsamlingsaksjon til høsten er en hjelp Eritrea så sår trenger, og det vil være en fin metode for å følge opp det grunnlaget som nå er lagt for solidaritetsarbeid på skolene.

Rød Ungdom oppfordrer til å danne Eritrea-grupper. Trekk med alle som stemte for OD til Eritrea! Start studiesirkler, saml inn penger og forbedr en stor innsamlingsaksjon til høsten!

RØD UNGDOMS ARBEIDSUTVALG:

En rettferdig aksjon

Arbeidsutvalget i Rød Ungdom vedtok 25/2-79 en uttalelse om grensekrigen mellom Vietnam og Kina som vi trykker

«Kinesiske tropper gjenomfører nå en militær straffeaksjon mot Vietnam. Denne militære intervensjonen kommer etter at Vietnam bare i løpet av det siste halve året har stått bak flere hundre grenseprovokasjoner mot Kina, drept og såra over 300 kinesiske soldater og sivile, og umuliggjort all normal virksomhet i de kinesiske områdene som grenser opp mot Vietnam.

De vietnamesiske lederne har flere ganger blitt advart mot å fortsette grenseprovokasjonene mot Kina. I en leder i Folkets Dagblad den 25. desember i fjor sa Kina at Vietnam nå hadde gått langt nok. «Klag ikke seinere over at dere ikke har fått en klar advarsel på forhånd,» het det.

Kina viste lenge tålmodighet overfor grenseprovokasjonene. Men denne tålmodigheten blei av de vietnamesiske lederne tolka som svakhet. Særlig etter at Vietnam inngikk en «venn-skaps- og samarbeidsavtale» med Sovjet, har de vietnamesiske provokasjonene økt både i antall og omfang. Kinas militære straffeaksjon viste seg å være det eneste svaret de vietnamesiske lederne kunne forstå.

Vi gir vår fulle støtte til Kina i denne situasjonen. Det er bare de vietnamesiske lederne, støttet og oppildnet av Sovjet, som må bære det fulle og hele ansvaret for utviklinga av grensekonflikten.

Kinas militære aksjon har som mål å stoppe Vietnams provokasjoner langs grensa. Kina gjennomførte en liknende aksjon mot India i 1962 etter langvarige indiske grenseprovokasjoner. Etter denne lærepenge har grensa mellom India og Kina vært rolig. Også da skrek imperialister og revisjonister om Kinas «aggressivitet». Seinere har Kinas

Kinesiske flyktninger ble drevet ut fra Vietnam og kom til Kina i en forkommen forfatning.

defensive hensikter blitt klart bevist, og det samme vil gjenta seg nå.

Enkelte prøver å framstille Vietnam som en «forfulgt uskyldighet» i denne saka. Intet er lengre fra sannheten. Etter Vietnams seier over USA-imperialismen i 1975 blei hæren ikke demobilisert, men tvert om bygd opp. Vietnam skryter i dag av å ha verdens tredje sterkeste hær. Denne hæren har okkupert nabolandet Kampuchea og innsatt et quislingregime der. Hæren står også i Laos, som nærmest er gjort om til et lydrike under Vietnam. Vietnam holder flere kinesiske øyer okkupert, har bygd militære installasjoner ved grensa mot Kina og drevet stadige grenseprovokasjoner der.

En del ungdomsorganisasjoner har vedtatt en uttalelse som beskylder Kina for å blande seg inn i Vietnams indre forhold. Dette er ikke tilfelle. Kina har sjøl gjort det klart at det dreier

seg om en begrensa militær aksjon, at Kina ikke er interessert i å beholde en centimeter av vietnamesisk jord, og heller ikke styrte regimet i Vietnam. Formålet er utelukkende å gi det aggressive Vietnam en lærepenge.

For øvrig har vi merka oss at det tok lederne i Sosialistisk Ungdom og Kommunistisk Ungdom mindre enn to dager å stemple Kina som den aggressive part i grensekonflikten med Vietnam, mens vi ennå ikke har sett noen offisiell uttalelse som fordømmer Vietnams okkupasjon av Kampuchea — enda det snart har gått to måneder.

Noen forsøker også å stemple Kina som «krigshissere». Kina har ingen interesse av storkrig. Det Kina har behov for, er ro om grensene for å bygge opp landet sitt i fred. De som er krigshissere er Vietnam, støtta av Sovjet, som blander seg inn i Laos, okkuperer Kampuchea og provoserer langs Kinas grense.

Men Kina vil ikke sitte stille og se på aggresjon. For andre verdenskrig trodde politikere som Chamberlain at om Hitler bare fikk lov å ta Tsjekkoslovakia i fred, ville han nok slå seg til ro. Historia viste at dette bare ga Hitler-fascismen blod på tann. Om Vietnam nå får en lærepenge, vil det kanskje få dem til å være mer forsiktige for framtida. Kinas aksjon er et eksempel for andre land som trues av Vietnam eller Sovjet om ikke å finne seg i aggresjon. På den måten vil Kinas aksjon på sikt bidra til å hindre krig, til å isolere aggressive makter som Sovjet og Vietnam. Om Sovjet og Vietnam hadde fått ture fram som de ville uten å møte motstand, ville dette økt faren for krig.

Kinas aksjon er en rettferdig aksjon for å forsvare grensa mot Vietnam. På bakgrunn av dette støtter vi Kinas militære straffeaksjon mot Vietnam.

HARSTAD RØD UNGDOM:

Fortsatt drift ved fritidsklubbene!

nå opp til behandling i bystyret.

Rød Ungdom i Harstad har vedtatt denne uttalelsen om saka:

Rød Ungdom i Harstad støtter initiativet som foreldre og ungdom har tatt for å få opprettholdt drifta ved fritidsklubbene.

Mange er vi som husker de fine ord og løfter ordførerne i byen har lagt fram for ungdommen gjennom åpne møter og forhandlinger.

Gjennom underskrift-

saksjonen, stand på byen og besøk hos ordføreren har dere vist at både foreldre og ungdom følger med i hvordan disse følges opp.

Det gjenstår å se om kommunens ledelse tør å stenge fritidsklubbene. Om så skjer oppfordrer vi både foreldre og ungdom til å vurdere andre aksjonsformer. Det kan ikke godtas at hundrevis av ungdommer i Harstad tvinges ut på gata. Det er ennå ikke noen alkoholfri kafe å møtes på om kvelden. Derimot vet vi at det

eksisterer planer for å styrke alkoholpresset på ungdommen gjennom flere sjenkesteder.

Ungdommen i Harstad har stolte tradisjoner i å holde kravene sine varme. La initiativet for å bevare fritidsklubbene sitt tilbud være et nytt varsko. Flere vet vi står på sidelinja og følger med, og støtter aksjonen fullt ut slik som vi i Rød Ungdom.

28.2.79
Harstad Rød Ungdom.

Hva skjer i Kina?

Karakterer og eksamener, innføring av bonus i industrien, Coca Cola og vennskapsavtaler med USA. Erling Maartmann Moe, hva skjer egentlig i Kina?

— For en tid tilbake ble det gjennomført en reform i kinesisk skole som betød styrking av karakterene og eksamen. Kan dette være riktig politikk når vi tenker på hvilke erfaringer vi i Norge har med karakterer og eksamen?

— Karakterer er ikke noe nytt i Kina. Det reformen nå dreier seg om er at det er innført felles opptaksprøver og eksamen for alle som søker til høyere utdanning, uansett om de kommer direkte fra skolen eller er arbeidere som har gått kurs. Men i motsetning til i Norge settes ikke karakterene på grunnlag av overraskende prøver, overrumplende og «lure» spørsmål. De får i god tid foran slike prøver avgrenset pensum og repetisjonssprogram.

FOR FÅ STUDIEPLASSER

Kina har 900 millioner innbyggere og er et U-land. 200 millioner har som heldagsbeskjeftigelse å gå på skole, men de har knapt flere studieplasser på universitet og høyskoler enn Norge. Samtidig har de et enormt behov for velutdanna folk. Hvis den kinesiske bonden skal frigjøres fra trepløgen og hakka, må de raskt ha mange nye dyktige teknikere og vitenskapsmenn.

Under firerbanden ble det å tilegne seg kunnskap sett på som noe borgerlig. Det eneste som spilte noen rolle var om du prata «revolusjonært». Det tekniske universitetet i Peking utdanna nesten ikke ingeniører på 10 år. Studentene drev utelukkende såkalt revolusjonær virksomhet.

Høyere utdanning er et tillitsverv fra folket. Det er i folkets interesser at de få plassene går til dem som viser at de kan og vil bruke dem. Derfor er eksamener og opptaksprøver innført.

— Men vil ikke karakterer på lang sikt fremme konkurranse og karrierisme blant ungdommen, og kanskje legge spirene til et nytt borgerskap?

INGEN GARANTI MOT KARRIERISME

— Karakterer er det avgjørende, men ikke det eneste kriteriet for opptak til høyere utdanning. Bl.a. skal flertallet av studentene komme fra arbeiderklassen og bondene.

Det finnes ikke noe system som kan garantere fullstendig mot karrierisme. Firerbandens linje med ikke å tillegge karakterer og faglige kunnskaper noe vekt, fremmet karrierisme, fordi de gjorde det mulig for rene pratemakere å slå seg fram. Nå er det dem som kan faget sitt som får utdanning. Borgerlige laster som karrierisme, hovmod, osv. må bekjempes gjennom allsidig politisk og ideologisk kamp. Du kan være sikker på at kommer det en blårete student i ny jobb og herser med ar-

beiderne, får han ikke beholde jobben.

Dessuten, når det sosialistiske Kina er i desperat behov for kunnskap, er det ikke da nettopp revolusjonært å jobbe hardt med skole og studier?

— Også i industrien har det vært reformer. De har innført akkorder. Å gi økonomiske privilegier til flinke arbeidere, hvordan stemmer dette med sosialismens idealer?

— For det første er det ikke akkord i Kina. Det er fastlønn med en bonus på toppen som utgjør 15–35 prosent av den vanlige lønna, høyest for dem med lavest grunnlønn. Denne bonusen skaper ikke lønnsforskjeller i særlig grad, og er en av mange måter å fremme økt innsats i produksjonen.

POLITISK MOTIVERING

Det viktigste er den politiske motiveringa. Kina starta for 2 år sia kampanjen med de 4 moderniseringer, av jordbruk, industri, utdanning og militæret. De kaller det den andre lange marsjen. Denne politiske kampanja er hovedsaken. For å stimulere til ytterligere innsats har de satt en viss bonus for høy produksjon og premie for oppfinnelser. Dette er helt i tråd med Marx og Lenin.

Hva er sosialismen? Fra enhver etter evne til enhver etter innsats. Først under kommunismen kan et samfunn fungere etter målet — fra enhver etter evne til enhver etter behov. Det finnes ikke lik lønn under sosialismen. Dette forutsetter at det er mer enn nok av alle viktige varer. Fram dit er det en lang og hard veg med økonomisk oppbygging. Dette merker Kina spesielt godt som er et digert U-land.

ØKONOMIEN ER BASIS

Jeg tror mange av oss har et idealistisk bilde av sosialismen — at det er et samfunn der alle er like og hvor tida stort sett blir brukt til veggavisdebatt og allmannamøter.

En sterk sosialisme må ha en sterk basis i økonomien. Firerbanden dreiv hele landet til randen av konkurs, og satte dermed også sosialismen i den største fare. Dette er det nå Kina må arbeide hardt for å rette opp.

— I denne situasjonen skal altså Kina importere Coca-Cola-fabrikker. De må da ha behov for viktigere industri og teknologi enn importerte mineralvann-tapperier?

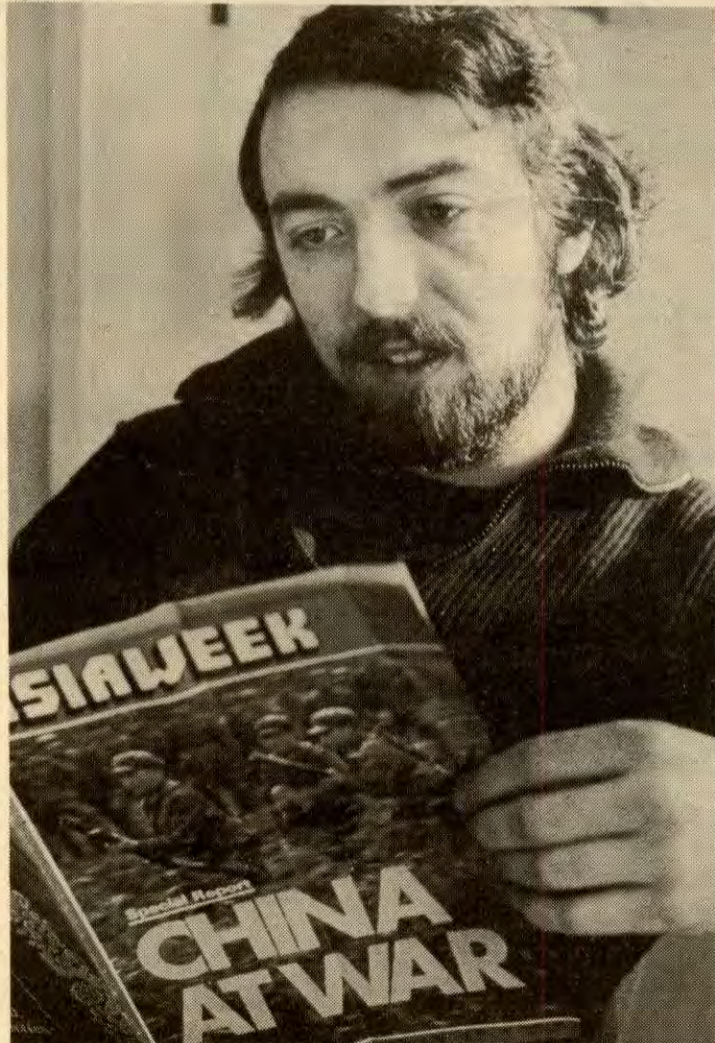
Kina ønsker handel og samarbeid med avansert industri i utlandet for å dra nytte av deres tekniske kunnskaper. Når de har tegna kontrakt med Coca-Cola, tror jeg hverken det først og fremst er pga. behovet for leskedrikk eller tapperiteknikk, men fordi det er en avtale med et av USAs største og mest kjente mo-

Første nyttårsdag ble den amerikanske ambassaden i Peking åpnet, og det ble skålt i Cola. Foto (APS/NPS)

— Da Hua var i Iran, skulle han hilst på sjahen, spydd på gulvteppet og gått ut på verandaen og holdt taler til folket?

— Jeg tror mange av oss har et idealistisk bilde av sosialismen, at det er et samfunn der alle er like og hvor tida stort sett blir brukt til veggavisdebatt og allmannamøter.

nopoler. Dette kunne åpne for at andre firmaer kunne tørre å følge etter USAs 30-årige boikott av Kina.

Dessuten ønsker Kina stadig flere turister, for all erfaring viser at folk som kommer til Kina blir positive til landet. Derfor legger de forholdene til rette for turistene, inklusive hoteller, hamburgere og Cola.

BUKKE OG HAVRESEKKEN?

— Deng Xiaoping har vært i USA og snakket med Carter om deres felles interesser mot Sovjets krigsforberedelser. Er ikke dette å invitere bukken til å passe havresekken?

— USA og Sovjet er to imperialistiske supermakter som kan føre krig over hele kloden. Men i de siste åra har det skjedd enorme endringer i forholdet mellom dem.

I Afrika sto USA tidligere direkte bak rasist-regjeringene til Smith og Vorster. Nå har de blitt tvunget på retrett av frigjøringsbevegelsene og må støtte «overgangsregjeringene». Sovjet har kommet inn på arenaen i Etiopia, Eritrea, Angola, gjennom kubanske «rådgivere» i 17 land.

Latin-Amerika har vært USAs bakgård. For 20 år sida grep de direkte inn med kupp i Guatemala fordi det vokste fram en demokratisk bevegelse der. Nå sitter de med henda i fanget og må se på opprøret i Nicaragua. Mens Sovjet er i ferd med å få innpass på kontinentet, bl.a. som Argentinas viktigste handelspartner.

I «lakeistaten» Iran måtte Sjaen pakke snippesken og dra uten at USA kunne gjøre noe. Mens Sovjet derimot gjorde statskupp i Afghanistan, og har utviklet enorme handelsforbindelser med India og Tyrkia.

USA'S RING BRUTT

I 1970 omringet USA Kina gjennom Vietnam, Laos, Kampuchea, baser på Thailand, på Taiwan, Sør-Korea og Japan. I dag er USAs omringning brutt. Det er Sovjet som i dag er i full gang med å omringe Kina. De er for fullt inne i Vietnam, Laos og Kampuchea. USA er ute av Taiwan og presses nå i Sør-Korea.

Normaliseringa av forholdet mellom Kina og USA kommer også fordi USA nå ønsker fredlige forhold til Kina, mens Sovjet omringer landet. Ut fra dette er det fullt forståelig at Kina ønsker å benytte seg taktisk av USA for å demme opp for Sovjet.

Før 2. verdenskrig forsøkte Stalin å få istand en allianse med England, Frankrike og USA mot Tyskland. Hadde han klart det ville det vært vanskeligere for Hitler å gå fram slik han gjorde, og 2. verdenskrig ville kanskje blitt kortere og mindre grusom. Men disse makten var tilhengere av avspenningspolitikken, og lot Hitler ta

Tsjekkoslovakia bit etter bit og håpet han kom til å bli fornøyd.

IKKE ETTERGIVENHET

Av dette må vi trekke den lærdommen at når vi står overfor en stor aggressiv makt som Tyskland var og Sovjet nå er, betyr ettergivenhet å oppmuntre til ny aggresjon og å framskynde krigen. Sovjet er inne på en kurs som bare kan ende ett sted: i krig. Dessto større motstand de møter, dessto mere isolert de blir, dessto vanskeligere blir det for dem.

— Sosialistisk Ungdom kritiserer Kinas diplomati fordi kinesiske statsledere drar på besøk til reaksjonære land og holder rosende taler til regimet, oppfordrer til å forsvare den nasjonale sjølstendigheten osv. Kommentarer?

— Diplomati handler om forholdet mellom stater. I en førkrigstid som nå er det viktig å få regimer til å stå imot innblanding og aggresjon fra supermakten. Bortsett fra de tilfellene der det er frigjøringsbevegelser, er det jo den sittende regjeringa som representerer den eneste makta i landet.

SPY PÅ GULVTEPPET?

En forutsetning for å kunne drive diplomati er å overholde prinsippet om ikke-innblanding i hverandres indre forhold. Da Hua var i Iran, skulle han hilst på Sjaen, spydd på gulvteppet og gått ut på verandaen og holdt taler til folket? Tull. Oppgava var å bygge en enhetsfront mellom land. Dessuten viser virkeligheten at folket i Iran trengte såvissst ikke hjelp av kinesiske diplomater for å gjøre opprør.

SUS linje er egentlig et forsvar for «ekspert av revolusjon» av typen Sovjet og Cuba. Innblanding i Angola, kuppmakeri i Afghanistan, invasjon i Kampuchea.

I høst var Vietnams statsminister Pham Van Dong på statsbesøk i Thailand. Etter besøket spurte journalister han om de gode forbindelsene til Thailand nå betydde slutt på vietnamsk støtte til geriljaen i Thailand. Van Dong sa da klart ja, de støtta ikke lengre geriljaen.

Rett etterpå var Deng Xiaoping i Thailand på statsbesøk og fikk akkurat det samme spørsmålet som Van Dong: Han svarte at Kina skilte skarpt mellom parti- og statsforbindelser, og slo klart fast at forbindelsene med Thailand som stat ikke betydde slutt på Kinas støtte til geriljaen. «Ved å selge sjela si og fortelle løgner, kan en ikke vinne vennskap. Derfor vil jeg ikke lære av Pham Van Dong.» sa Deng. Hva er revolusjonært diplomati, Kinas eller Vietnams?

Eritrea prega landsmøtet!

Nok et Unge Høyre-dominert landsmøte i gymnasiastenes interesseorganisasjon er over. Mer enn 100 av 180 delegater stemte lojalt med ledelsen i Stortingsgata i Oslo, sjøl om de var en sammensatt gruppe: Små Willoch'er med stresskoffert og talekurs og andre som ville representere skolen sin og var åpne for diskusjon.

NGS holder fast ved den skolepolitiske linja fra året som har gått:

– For karakterer. Mot muntlig eksamen, men stemte ned forslag om aksjoner for å få den fjerna.

– Støtte til skoleutvalget, men krever en elevrepresentant mer.

– Kampen for språklig rettferd, ikke lenger eget arbeidsområde.

– Lovendringsforslag om å utelukke nazister og fascister – nedstemt med trampeklapp.

Når de mest ekstreme stikker hodene

sine fram, må du grøsse, sjøl om ikke noen av disse forslaga klarte å samle hele høyrefraksjonen, og dermed ikke fikk flertall:

– Fjerne skriftlig sidemål, fordi det er «tvang å lære en målform vi har ingen eller liten nytte av».

– Likestilling skal ikke lenger være eget arbeidsområde.

– NGS bør arbeide mot fri partipolitisk virksomhet på skolene.

Men EN gledelig og svært viktig ting skjedde: Eritrea ble en god nummer to i avstemningene til Operasjon Dagsverk, både på skolene og på landsmøtet. 6000 stemmer på skolene, 39 på landsmøtet. 80 landsmøtedeltakere skreiv under på et initiativ til å starte en skoleinnsamling til høsten for det foreslåtte OD-prosjektet i Eritrea. Interesserte kan henvende seg til Ingolf Sundfør, Storknebbveien 1, Oslo 8.

Med trampeklapp ble forslaget om å utelukke nazister og fascister nedstemt på landsmøte.

Fortsett Eritreaarbeidet!

Vi treffer tre fornøyde aktivister ved frokostbordet siste morgenen. Det er Claus fra initiativkomiteen i Trøndelag, Mette fra komiteen i Oslo, og Jon Selmer, observatør fra Porsgrunn. Fornøyd med stemmeresultatet for Eritrea-prosjektet?

– Claus: Ja. Eritrea skilte seg klart ut. Hadde vi hatt bedre tid ville vi også fått mange av de 7000 blanke stemmene. Det var også mange skoler som ikke har hatt avstemning.

– Hvordan var diskusjonene her på landsmøtet?

Jon: – Det var alt for kort tid på debatten. Bare en time!

Mette: – Men vi har preget korridorene og møtt stor respons. Det var bra at de progressive samla seg om Eritrea til slutt. Swapoforslaget fikk bare 3 stemmer.

Claus: – Ja, Sosialistisk Ungdom hadde jo bestemt seg for Eritrea kvelden før. Men jeg syns godt de kunne

sagt fra om det i debatten. Nå snakka enkelte av dem for SWAPO til siste slutt. Det virker forvirrende.

– Hva nå?

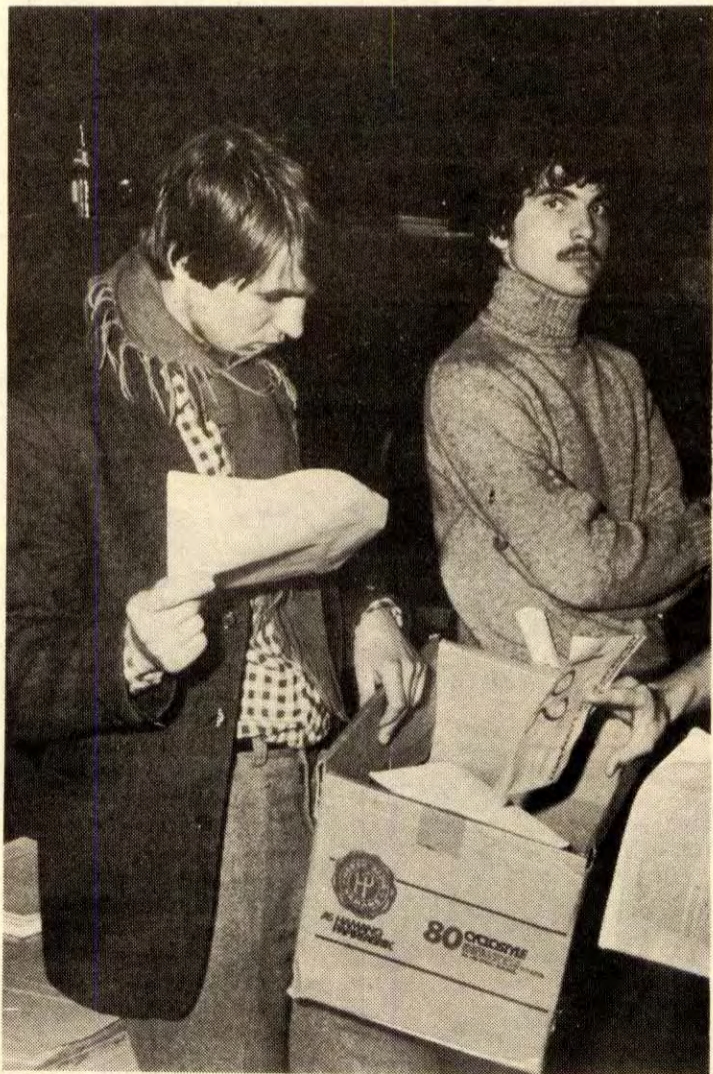
Mette: – Claus, jeg og Terje fra initiativkomiteen i Bergen har satt i gang en underskriftskampanje på landsmøtet for å fortsette solidaritetsarbeidet for Eritrea på gymnasene, bl.a. en innsamling. Dette er ikke en alternativ Operasjon Dagsverk, men en egen aksjon blant elevene. Vi skal fortsatt holde kontaktene med Eritrea-gruppene og andre interesserte.

– Hva skal pengene gå til?

Claus: – Til det prosjektet som vi foreslo til OD. Det var det folk stemte på, prosjektet er klart og vi veit hva penga går til.

– Hvordan tror du innsamlinga vil gå i Porsgrunn, Tor Øivind?

Tor Øivind: – Strykende! Etter at Eritrea vant på skolen min fordobla Eritreagrappa seg. Og det er klart vi kan bli enda flere nå som vi har noe konkret å jobbe med.

180 delegater med stemmerett på NGS-landsmøte. Mer enn 100 stemte trofast med Unge Høyres fraksjonsledelse.

PARTI-REDIGERTE TALELISTER

– Jeg er medlem av og tillitsmann i Unge Høyre, men jeg møter her for å representere ELEVENE på min skole. Jeg er svært skuffa over landsmøtet. Folk møter for å «ta» hverandre – ikke for å føre en saklig debatt. Når jeg kommer hjem, vil vi diskutere om vi bør melde skolen ut av NGS.

Dette innlegget holdt Per Halvorsen fra Kristiansand rett etter at det ble kjent at talerlista ble satt sammen etter lister som de politiske ungdomsorganisasjonene hadde levert inn på forhånd. Følgende skjedde:

Folk begynte etter hvert å merke at de samme gikk igjen i debattene og at uavhengige elever ikke fikk ordet. Ett eksempel: Audun Skjervøy fra Ringve satte seg ved siden av avtroppende formann Borghild Eldøen og tegna seg samtidig med henne. Hun kom først på lista. Han kom langt nede.

Unge Høyre-ledelsen ble lett paniske da dette kom opp som et spørsmål fra salen. Først prøvde Karl Håkon Sævdal (ordstyrer og ledende Unge Høyremann) med alle slags sprell for å hindre at Per Boye Hansen (en annen ordstyrer) skulle få ordet for å fortelle sannheten. Han tok fra ham mikrofonen, prøvde å avslutte møtet o.l. Plutselig kom støyende popmusikk ut gjennom høyttalerne. Men salen ga seg ikke. De ville

vite sannheten. Og det fikk de til slutt.

Neste dag ble det debatt om dette og et forslag om at det måtte bli en helt ny praksis neste år. Men heller ikke dette kunne Unge Høyre gå med på. Borghild Eldøen ville ha det oversendt til sentralutvalget uten behandling. Men da splitta Unge Høyre-fraksjonen seg, og forslaget ble vedtatt.

NGS-ledelsen likte ikke denne saka. Den satte skarpt søkelys på elevenes muligheter til å forme politikken i NGS. Den reiste spørsmålet om landsmøtet er demokratisk eller bare et skuespill mellom to store fraksjoner, Unge Høyre og Sosialistisk Ungdom.

Vi mener at talerlista på et så stort møte er nødt til å redigeres til en viss grad, men ikke i første rekke etter partiskiller. Ordstyrerne bør heller ta hensyn til at grunnplanen skal fram og at forskjellige syn blir belyst i sakene. Og dette må skje åpent – ikke ved å holde møtet for narr sånn som det skjedde i år.

Den snille opposisjonen

«Vi må bort fra 'bind på dass'-parolene,» uttalte ei jente fra Sosialistisk Ungdom fra talerstolen på NGS-landsmøtet. «I stedet må NGS få en politikk på hvorfor kvinnene er undertrykt.»

Under diskusjonen om arbeidsprogrammet hadde ikke en eneste SUEr innlegg som tok opp viktige konkrete kampsaker. De reaksjonære vedtaka om riksmålsordliste, nedlegging av nynorsken som eget arbeidsfelt, jentekampen osv., ble vedtatt så og si uten kamp fra SUs side. De overordna diskusjonen om en riktig samfunnsanalyse over alle de konkrete sakene.

TAMT LANDSMØTE

Dette var det beste som kunne skje for Unge Høyre. De ble derfor ikke stilt til veggs av en samlet opposisjon i en eneste konkret sak. Takket være SU var landsmøtet det tammeste på mange år.

Denne linja er ikke i elevenes interesser. Den latterliggjør dagskrav fordi «de ikke er satt inn i en større samfunnsmessig sammenheng».

KLINGE-ORGIER

Landsmøtet var også en oppvisning i hvordan gjøre seg til lags med Unge Høyre. SUErne og Unge Høyrefolka hadde reine klemme- og kysseorgier som ble mer

og mer intense etter som diskusjonene skred fram. Klimaks ble nådd ved valg av nytt Sentralutvalg, da det gamle Sentralutvalget nærmest hang om halsen på hverandre.

Jens Stoltenberg fra AUF fortalte villig til hele salen om sine erfaringer med Borghild Eldøen «på det menneskelige plan» – han hadde sjekka henne opp.

LOJAL OPPOSISJON

Landsmøtet viste helt klart at SU i dag fungerer som en lojal opposisjon til Unge Høyre i NGS. Denne linja kommer aldri til å resuiter i at NGS blir en demokratisk kamporganisasjon. Hovedreferenten på landsmøtet, en SUEr som har vært med i NGS i mange år, uttrykte seg slik: «NGS har forfalt. Det var mere liv i «min» tid, da Unge Høyre og ML-erne prega debattene med heftige sleivspark til hverandre.»

Skal vi ta dette som en oppfordring, Røde Gardes lesere, og stille sterkere til neste år?

E.

PÅ BESØK HOS DAGENS BYGDESMEDE

Radarparet tar det mest på feelingen

De som tror at på landbruksmekanikerlinja går det odelsuttet som skal lære å mekke på traktoren, tar skammelig feil. Bare 4 prosent begynner som bønder etter endt utdanning. De aller fleste jobber på verksteder og i maskinfirmaer. Dette har 2. landbruksmekanikerklasse på Follo yrkesskole funnet ut. De står foran seiren i en 30 år lang kamp landbruksmekanikerlevne har ført for å få fagstatus.

Røde Garde har besøkt klassen i verkstedet. Vi prata med radarparet Geir og Jan Erik, og med Per Olav og Ola som er elevrådsformann og formann i aksjonskomiteen.

— Hva driver dere med på landbruksmekanikerlinja?

Geir: — Vi skruer for det meste. Første året på det som går foran og bak traktoren, pleier jeg å si. Da lærer vi om landbruksmaskinene, ulike ploger, harvere, skurtreskere og såmaskiner. Og så har vi en del maskinarbeid, dreining og freising.

Jan Erik: — Andre året lærer vi om selve motorn. Mest om traktorer og litt om gravemaskiner. Hovedsakelig om dieselmotorer, og en del hydraulikk.

— Dere er ikke bare i verkstedet?

Geir: — Første året har vi 15 timer teori, andre året 8 timer og 30 timer i verkstedet. Vi har lang skoledag, fra 8.15 til 16.20. I fjor hadde vi teknisk engelsk og mekanikk. I år har vi bare teori som knytter seg direkte til det vi driver med i verkstedet, og 2 timer gym. Også har vi jo litt sang på verkstedet da. For det me-

ste selvkomponert. Elevrådsformann Skjærvold er særlig flinke til å finne på sanger.

FINNE INNLAGT FEIL

— Dere har en midlertidig fagprøve, hva går den ut på?

Jan Erik: — Den er delt i to, første året er det dreining og smiing, andre året om traktoren. I fjor laga vi en del til slåmaskinen etter tegning, smidde en meisel og herda den og hadde gassveising og elektrisk buesveising. I år kommer vi vel til å få inn en traktor der det er innlagt en feil, også skal vi finne feilen og reparere den.

— Er det vanskelig å komme inn på linja?

Jan Erik: — Ja. Det tas opp 12 elever hvert år, og i fjor var det 80 søkere. Linja bygger på etårig mekanisk grunnkurs. De fleste har også et års praksis etter grunnkurset.

— Går det jenter på landbruksmekanikerlinja?

Geir: — Aldri her på skolen, iallefall. De går bare forbi utafør vinduene.

— Hvordan er undervisninga i verkstedet lagt opp? Jeg ser ikke noen lærer her?

MEST PÅ FEELINGEN

Geir: — Det fungerer som et vanlig verksted, vi får inn traktorer til reparasjon. Vi jobber sjølstendig to og to sammen. Vi to er radarparet. Vi tar det mest på feelingen, av og til slår vi opp i ei bok. En gang måtte vi ta av toppakningen 8 ganger for å få den tett. Da vi trodde den var tett og starta motorn, sto vannsprøyten fra radiatoren opp i taket. På et annet verksted ville de kasta blokka, men vi må stå å klistre sammen med aralditt og lim. (Høylutte protester fra klassekamperatene). Men det er jo værre på svenske yrkesskoler, du har vel hørt om svensken som lukka opp døra da han skulle slippe ut clutchen?

— Tjener dere noe på traktorene dere har til reparasjon?

Jan Erik: — Skolen tar litt betalt. Men vi får ikke noe unntatt 800 kroner i «flidpenger» etter siste året.

— Er dere fornøyd med undervisninga? Er vernearbeidet f.eks. bra nok?

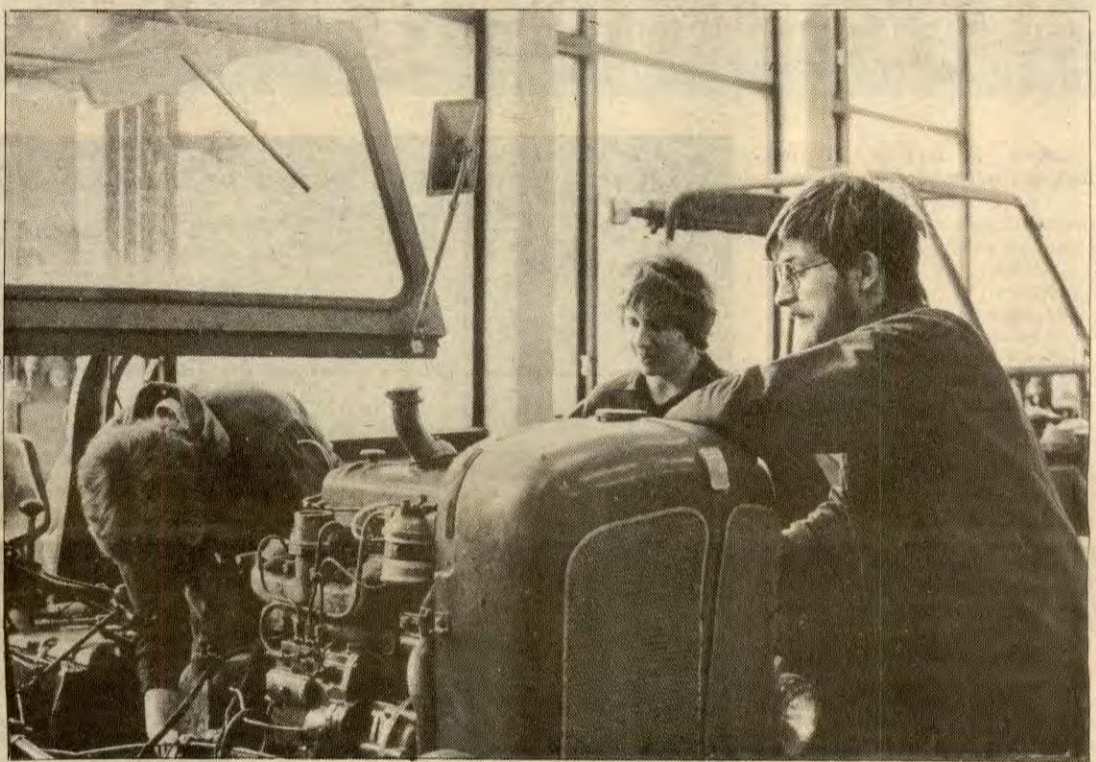
Geir: — Vi er stort sett fornøyd. Læreren kunne vært litt mere i verkstedet, og verktøyet kunne vært nyere. Det er litt slitt. Vernerbeidet er bra, mye bedre enn ute i arbeidslivet.

Geir: «En gang sprakk topplokket 8 ganger. Vi måtte lime med aralditt og klistre.»

Jan Erik: «Siste året får vi 800 kroner i «flidpenger».»

2. klasse på landbruksmekanikerlinja på Follo videregående på Ås i Akerhus hadde det trivelig i verkstedet. De jobbet to og to sammen.

Endelig fagstatus!

— Jeg traff en gammel professor på Landbruks-høyskolen som hadde vært med på å opprette linja for 30 år siden. Allerede da reiste de kravet om faggodkjenning. Fra 1964 kom det i stand fagprøve som en prøveordning. Hele tida har elever og lærere purra og mast om at det skulle bli godkjent som fag.

Det er elevrådsformannen, Per Olav som forteller oss dette.

— Betyr det virkelig så mye for dere å få utdanninga godkjent som fag, er det ikke litt «faghysteri»?

Per Olav: — Fordi det ikke er fag, har vi ikke tariff-festa lønn. Begynnerlønna varierer fra 22 til 36 kroner timen. Likeså kan det ta alt fra 3 til 10 år før du når topp-lønn.

Ola: — Men fram til nå har det ikke vært det helt store problemet, fordi behovet for landbruksmekanikere har vært mye større pr. år enn de 140 som har blitt utdanna i Norge. Værre begynner det å bli nå som det er krisetider, særlig etter at staten innførte

traktoravgifta som gjør en traktor 10–15 tusen kroner dyrere for bøndene å kjøpe. På grunn av dette, og de nye harde avbetalingsreglene, regner traktorfirmene med at de bare vil selge 60 prosent i år av hva de solgte i fjor. Derfor er det ansettelsesstopp i de fleste store maskinfirmaene.

Per Olav: — Hvis vi nå ikke får fagstatus kommer vi til å stå i hard konkurranse med ufaglærte, og med vanlige bilmekanikere. Mens vi er jo bedre eigna for jobben.

— Hva har dere gjort for å få godkjent faget?

INGENTING SKJEDDE

Ola: — I april i fjor kontakta vi Jern og Met, og Leif Schou kom til skolen. Han lovet å gjøre noen undersøkelser og gi oss klar beskjed om hvordan saka sto. Da vi kontakta han ut på høsten igjen, var han enda ikke ferdig med undersøkelser. Da skjønte vi at ingenting skjedde.

Per Olav: — YLI-landsmøtet i fjor hadde reist denne saka for fjøsende

Ola er formann i en aksjonskomite som ble valgt på konferansen for landbruks-fagklasser i høst.

gang på rad. YLI i Akershus ga oss så i høst et tupp i ræva for å komme i gang med å reise saka for alvor. Vår klasse arrangerte da før jul sammen med YLI en konferanse for alle landbruksmekanikerklassene i landet. Representanter for 10 av 14 skoler møtte, pluss en ferdigutdanna landbruksmekaniker, en lærer og en representant fra Jern og Met.

Per Olav er elevrådsformann ved Follo videregående skole i Akershus.

Ola: — Jern og Met's representant på konferansen gikk inn for at vi skulle få fagstatus, og mente det skulle være enkelt å ordne. Men NAF og departementet måtte kontaktes og en del formelle saker ordnes. Vi ga han en måneds frist på å ordne opp i dette.

Per Olav: — 8. februar ble det avholdt fellesmøte mellom LO, NAF, jern og

Met., Mekaniske Verksteders Landsforbund og departementet. Alle parter gikk her inn for godkjenning av faget, og vi fikk muntlig løfte om at det nå skal oppnevnes representanter som skal gå igjennom fagplaner og fagprøver. Endelig må nå dette gå iorden!

— Hva hvis dette allikevel enda en gang kommer

til å trekke ut?

— Vi har aldri stått så nærme målet. Men vi har sendt ut brev til alle klasser i landet og bedt dem diskutere hva vi skal gjøre hvis svaret blir nei. Vi har fått mange artige reaksjoner: Kjøre traktorene inn i nærmeste by, gå til streik, i Bodø foreslo de at de skulle slutte å måke skoleplassen, noe som er landbruksmekanikerklassens oppgave.

YLI GOD HJELP

— Skolen deres er medlem av YLI. Hva har YLI betydd for dere i denne saka?

— Det var YLI som tuppa oss i ræva til å ta opp saka for alvor. De hjalp oss med å arrangere konferansen. Dessuten har de hjulpet oss med masse papirarbeid. Det har jo vært som å gå gjennom labyrint etter labyrint for å få ordna dette. Gud veit hvor mange hundre telefoner vi har ringt til diverse kontorer.

— Vi håper vi kan feire seier for landbruksmekanikerlevne på YLIs landsmøte i mars!

Nixon foretrakk dop framfor opprør – i dag tenner amerikanerne på

Nylig kom Erik Balke tilbake fra bortimot to års musikkstudier ved Berkeley-universitetet i Boston, USA. Vi har møtt ham og slått av en prat om det norske og amerikanske jazzmiljøet, om musikkutdanninga i Statene, om amerikansk politikk og en hel masse annet.

— USA er på randen av kaos i ett sett, sier Erik. — Folk gir faen i alt og lar det skure og gå. Dette er dessverre det generelle inntrykket jeg sitter igjen med.

— Økonomien vår der borte er et kapittel for seg. I begynnelsen fikk vi jo ikke ta opp lån i Lånekassa. I den tida levde ikke Erling Aksdal og jeg akkurat fett. Vi trudde ikke våre egne øyer da vi fikk tilsendt nesten 5 000 kroner som var samla inn til oss på Club 7. Det ble rett og slett for sterkt for oss!

Kultur fra hele verden spirer og gror i New York, sier Erik Balke. Her ser vi folkedansere fra Azania (Sør-Afrika) på et festmøte for AKP(m-l)'s søsterparti i statene, CP(m-l).

Erik Balke hjem etter 2 år ved Berkley/USA:

Høyre-frammarsjen — en

utfordring til musikere!

— Kan du fortelle litt om Berkeley-universitetet, Erik?

— Før jeg dro, hadde jeg visse forestillinger om Berkeley — alle mulige musikkblader bringer jo annonser om skolen. Trekkplasteret i annonsene er verdenskjente musikere som lærere ved skolen. Skolen har dyktige lærere, men mange av stjernene i reklamen er dessverre bare PR-tricks. Forventningene jeg hadde om å møte et aktivt svart jazzmusikermiljø ble ikke innfridd. Jeg tror det er riktig å si at skolen er noe forvokst. Den trekker til seg rubbel og bit, og det stilles så godt som ingen krav. Dette fører faktisk til at de fleste studentene faller fra før eksamen er avlagt.

— Hva lærte du?

— Undervisninga er hovedsaklig innretta på arrangering, komposisjon og harmonilære. Spesielt var opplegget i harmonilære utmerka. En annen god ting ved skolen er at du får spilt så mye du bare orker. Skriver du ei låt, får du også prøvespilt den samme dagen du har notene klare — uansett om låta er skrivi for 100 eller 4 mann. Skolen har også et eget studio.

HAVNER I KOMMERSIELL MUSIKKINDUSTRI

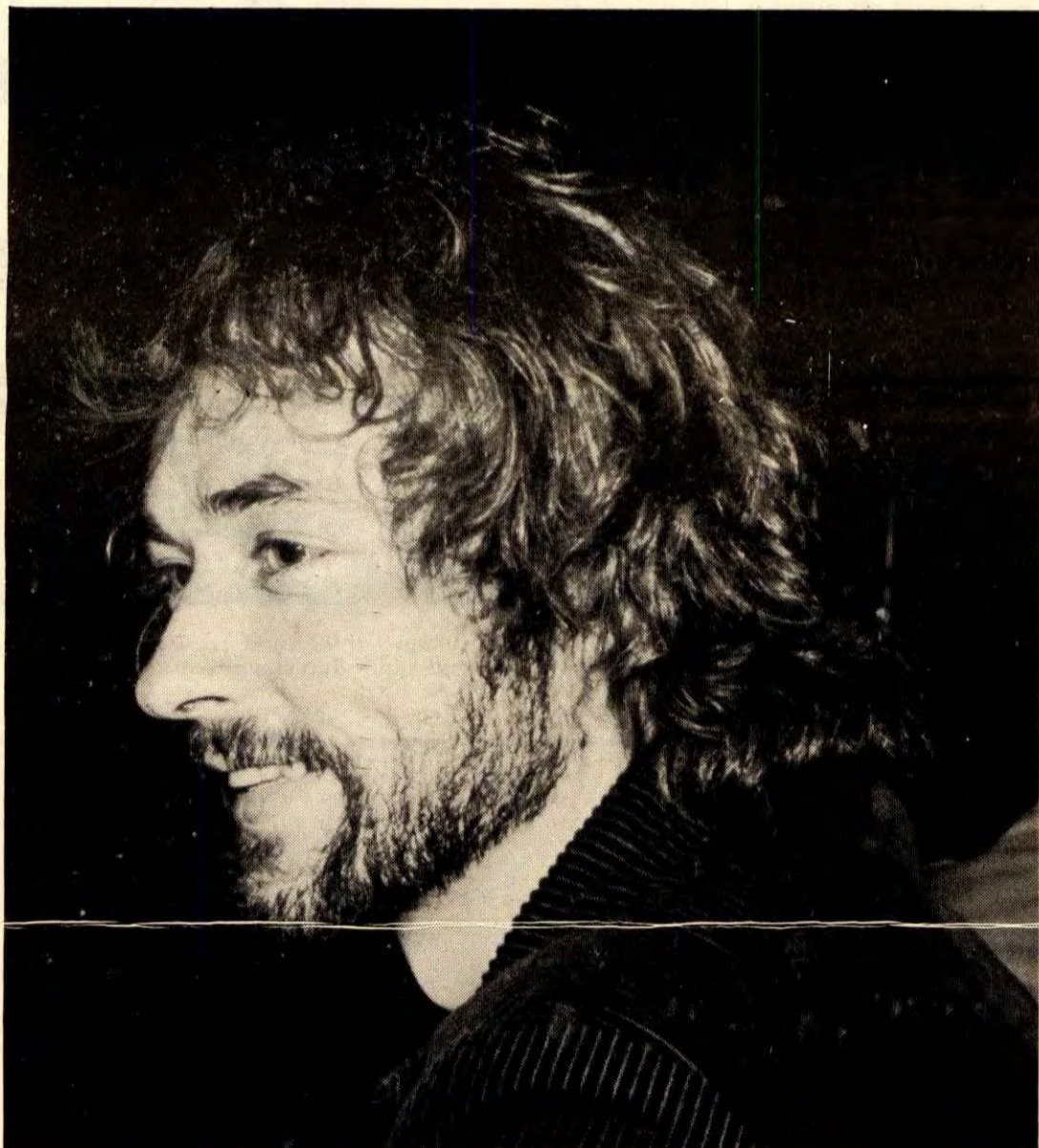
— Er Berkeley spesielt innretta på jazz-musikere?

— Nei, ikke spesielt på jazz. I det hele tatt er det få av studentene her som blir aktivt utøvende musikere. De fleste havner i den kommersielle musikkindustrien som arrangører og komponister for reklamebyråer og TV-selskaper. Folk som har lyst til å dra over for å studere jazz, bør undersøke andre muligheter før de kaster seg over Berkeley. Musikere som Max Roach, Geroge Russell og Jaki Byard driver f.eks. noe de kaller Black Studios som er spesielt innretta på jazzens røtter, den svarte kulturen og afrikansk folkemusikk.

KARRIERE

— Hvordan er miljøet på skolen?

— Studentmiljøet er prega av konkurranse og individuell karriere. Alle står på for å «make it», og målet er å bli så god at du kan slå deg ned som musiker i New York. Det norske musikere kaller «koking», var svært utbredt — alle skulle ha med de til enhver tid heiteste navna på skolen i sin gruppe. Jeg orka ikke det kjøret lenge, og spilte stort sett med folk utafor Berkeley. Boston kryr jo av musikere — tusenvis som ikke gjør annet enn å spille på klubber og som venter på sjansen til å dra til New York eller Los Angeles. Jeg spilte lenge med et 9-manns brasiliansk band og en jazzkvartett. På det mest hektiske hadde jeg fem band i gang på samme tid!

BEVISSTLØSE

— Det politiske miljøet?

— De aller fleste studentene var bevisstløse. Hos amerikanerne møtte jeg en blind dyrkelse av New York og europeisk kultur. Områder som geografi, historie og politikk var de fullstendig blanke på. Stort sett var det umulig å diskutere politikk — de var rett og slett ikke interessert i det. Jeg ble også skuffa over bevisstheten hos den svarte befolkninga. Altfor mye gikk ut på å bli som de hvite på alle områder.

AKUSTISK JAZZ

— Stor forandring i det norske musikermiljøet de siste to åra?

— Nei, egentlig ikke. Det har kommet kanskje fem eller ti nye folk i jazzmiljøet rundt Oslo. Rekrutteringa er ikke akkurat eksplisiv! Men jeg veit jo at det foregår ting i andre byer — Bergen, Trondheim, Harstad og Tromsø. Men jeg trur nok mye kan måles ut fra utviklinga i

Oslo-distriktet. På mange måter har Oslo samme funksjonen som New York i Statene — det er hit en må for å være proff jazzmusiker.

Mens han lager en syltynn kopp kaffe, forteller Erik om hvor glad han er for at tendensen ser ut til å gå mot mer akustiske instrumenter igjen. Før første gang på mange år var avstemningene i Down Beat prega av de akustiske musikere. Bare Weather Report klarte å blande seg inn blant navn som Dexter Gordon, AIR (ny gruppe fra New York), Sonny Rollins og Herbie Hancock's V.S.O.P.-kvintett. — Den elektriske jazzen var ikke dødfødt, men den kjørte seg etter hvert inn i et blindspor. Altfor mye kom til å dreie seg om et reint utstyrshysteri og oppvisninger i blendende teknikk. Stanley Clarkes band f.eks. fikk jeg ingen ting ut av.

Erik stråler over hele fjeset når vi forteller at amatørrockerne i Oslo har fått sin egen

interesseorganisasjon. — Sterkt! Jeg håper de kan ta opp amatørjazzband som medlemmer hos seg også.

DEN PROGRESSIVE BEVEGELSEN HAR ÅPNA SEG

— Har den progressive bevegelsens holdning til musikk forandra seg i den tida du har vært borteist?

— Mye tyder på det, ja. Jeg blei ikke så lite overraska da jeg uka etter jeg kom hjem, var med og spilte inn ei skive med E'Olen — på MAI! Før jeg dro, hadde det utvikla seg et mildt sagt temmelig spent forhold mellom mange musikanter og MAI. Så der har nok skjedd en gledelig forandring, ser det ut til. Mange jeg har snakka med, har også fortalt meg at det progressive miljøet har åpna seg adskillig den siste tida.

— Og det trur jeg jaggu er nødvendig. Så forbanna mye høyreorientert ungdom det har

blitt her hjemme! Denne skumie utviklinga må jo få konsekvenser for jazzmusikken. Ikke fordi jazzen nødvendigvis er anstøtende eller revolusjonær, men fordi den i alle tilfelle bryter med høyretenkning. I den grad konservative tåler jazz, så skal den være så gammel som mulig. Høyredreininga er en utfordring til musikere.

SELGER VÆRMELDINGA!

— Kan du fortelle litt om nyhetsdekninga i TV og aviser i USA?

— Den er hårreisende! Som alt annet der borte er det snakk om å selge nyhetene — TV-kanalene konkurrerer til og med om å ha den hip'este værmelding! «Nyhetsdekninga» dreier seg om tre ting; kjendisstoff, kriminalitet og sport. «Kniv-drama i China-town» og såne ting er sjølve nerven i «nyhetene». Jeg abonnerte ei tid på Dagbladet — det stod mer både om amerikansk innenriks- og utenrikspolitikk der enn det gjorde i de amerikanske avisene! Ja, det er helt sant — så ille er det. Tenk deg hvordan TV'en fungerer: I Boston hadde vi ti kanaler å velge mellom. To av dem gikk hele døgnet, de andre 18–20 timer. En skulle jo tru at noen av disse kanalene skulle bringe skikkelig stoff, men det er ikke tilfelle. Her durer det og går i lege-romaner for hjemmeværende husmødre, kriminalserier, underholdning og sport hele døgnet. Og reklame da sjølsagt. Når alt drives på så kommersiell basis, blir takhøyden for programskaperne ikke særlig høy. Richard Pryor (negeren fra «Chicago-ekspressen») hadde en underholdningsserie gående for ei tid tilbake. I mine øyne var serien harmløs og ufarlig, men den ga i hvert fall en del stikk til den hvite plastic-kulturen. Og det blei for sterkt — den ble tatt av til tross for at den var mektig populær.

PENGER ER ALT

— De sosiale godene er blir nedbygd ved folkeavstemninger i en del stater for tida?

— Ja, og det er helt fantastisk. Norge er tryggheten sjøl for den menige mann om vi sammenligner med Statene. Blir du alvorlig sjuk, må du ha en smala med ståler for å bli lagt inn på sjukehus. Så gærnt er det faktisk at pengegarantiene dine blir sjekka før du blir lagt inn etter ei alvorlig ulykke. Har du ikke penger, risikerer du å bli henvist til et annet hospital sjøl om du er aldri så dårlig. Dette fører til at folk er livredde for ikke å ha penger i banken — det kan jo bokstavelig talt bety liv eller død.

REDSSEL

— Redsel og frykt er forresten et gjennomgående trekk ved det

George Russel

amerikanske samfunnet. Når politikere snakker om inflasjonen, spiller de åpenbart på frykt for ukontrollerbare tilstander. Det er ikke snakk om å presentere alternativer for å stanse inflasjonen, men spørsmål om hvem som er mest mot inflasjonen. Det samme i utenrikspolitikken. Som sagt veit folk flest svært lite om hva regjeringa foretar seg eller hva andre lands regjeringer gjør, men en ting er banka inn i huene på folk — den panikkarta redselen for russerne. Folk frykter Sovjet over alt annet. Likeledes er svært mange folk redde for å gå på gata. I Chicago er hysteriet til tider grenseløst. Vel er det visse steder du helst ikke bør bevege deg med ei instrumentkasse f.eks., men frykten for ran og drap er svært overspilt.

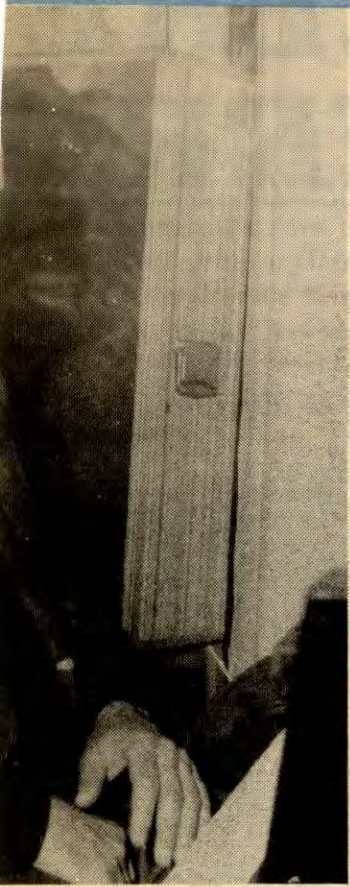
DOP PÅ KONTORET!

— Men det er klart denne voldsomme redselen som preger storparten av folk, må sette spor etter seg. Et utslag er den utrolige dopinga som foregår. Folk røyker hasj på gata, til frokost, til middag, i ett kjøp. Det er til og med vanlig å tenne på på kontoret! Jeg husker Nixon sa i 68 at det var bedre med en dopa

Nixon mente en dopa studentmasse studentene i slutten av 60-åra. Idag

kontortida!

studentmasse enn den opprørsbevegelsen som var blant studentene da. Ingen tvil om at døpen er et effektivt middel for å sløve ned folk for at de ukritisk skal godta samfunnet som det er. Som en følge av dette er USA egentlig på randen av kaos hele tida. Alle gir jamt faen i alt — det er det generelle inntrykket jeg har.

SÅ VAR DET VISUMET ...

— Men noe positivt finnes det jo derover også. Først og fremst vil jeg nevne New York — den byen er overveldende. Her spirer og gror kulturer fra hele verden, det er en viss politisk aktivitet og et yrende liv. New York har virkelig nerve! Dessuten er det et pent land, til tross for all søpla («det er rotter og kakkerlakker overalt») og en helt utrolig evne til å ødelegge naturen. Reiser du sydover, kan du passere nydelige områder, og plutselig rundt en sving ser du bare kvadratkilometer på kvadratkilometer med supermarkeder, neonlys og gatekjøkkener, avslutter Erik Balke, som litt bekymra begynner å tenke på visumet han må ha for å komme tilbake ...

foretrekke framfor de opprørske amerikanerne blås på kontoret!

SOVJET I AFRIKA

Klam «hjelp» eller nykolonialisering?

«Sovjet spiller i hovedsak en progressiv rolle i Afrika i dag.» Denne påstanden sto i et åpent brev fra Hordaland Sosialistisk Ungdom tidligere i år, der de begrunner hvorfor SU ikke støttet forslaget om at Operasjon Dagsverk 1979 skulle gå til Eritrea.

Det skulle være vel kjent for de fleste at det er Sovjet som står bak Etiopias terrorkrig mot Eritrea. Ingen, unntatt KU, kaller det progressivt. Mindre kjent er det kanskje at Sovjet selger våpen til Vorsters rasist-regime i Azania (Sør-Afrika). Det skal vi la ligge i denne omgang.

Men det er mulig SU tenker på den «hjelp» og «støtte» Sovjet har gitt til en del afrikanske land når de setter merkelappen progressiv på Sovjets Afrika-politikk.

Hva slags hjelp har dette vært? Har det vært støtte uten politiske betingelser? Har det vært hjelp til selvhjelp for fattige u-land? Har partene vært likestilte? Vi skal ta for oss tre land som har «nytt godt» av Sovjets «hjelp», Egypt, Sudan og Somalia, for å undersøke hva slags karakter Sovjets støtte til disse landene har hatt.

MILITÆR KONTROLL I EGYPT

På slutten av 60-åra var Egypt sterkt trua av Israels aggresjon og avhengig av våpenleveranser. Sovjet ga landet militær hjelp som medførte at sovjetiske eksperter nesten fullstendig kontrollerte Egypts forsvar. I krigen i 1967 kunne ikke Egypt bruke sine egne robotvåpen fordi de sovjetiske ekspertene nekta å avfyre dem. De adlød bare ordre fra Moskva.

Som betaling for hjelpa fikk Sovjet-flåten benytte basen i Alexandria, og det måtte store kvanta egyptisk ris, frukt og fisk til for å betale avdragene for våpnene.

I 1971 avslørte Egypts myndigheter ei gruppe som planla statskupp. Gruppen besto av pro-sovjetiske krefter og var leda av den tidligere statsministeren Ali Sabri.

Egyptis forsvarsminister ville samme år inspisere en egyptisk militærbase som var overvåka og ble kontrollert av sovjetiske eksperter. Russerne nekta han adgang! Det var dråpen som fikk begret til å flyte over. Egypts regjering sparket alle sovjetiske militæreksperter, stenger alle sovjetiske konsulater og kultursentra, sier opp «vennskapsavtalen» og erklærer at de vil avbryte tilbakebetalinga av de sovjetiske låna.

SOVJETISK FEMÅRSPLAN I SUDAN

I 1969 kom Sudans nåværende president Niemerie til makta. Han tok straks imot støtte fra Sovjet. Landet fikk lån og hjelp til å bygge en del fabrikker. Sei-

nerne viste det seg at fabrikkene var ubrukelige, de svarte ikke til Sudans behov, og produksjonen måtte endres og delvis legges ned.

Sovjetiske eksperter la fram et forslag til femårsplan for Sudan. Men forslaget ble forkasta av sudanerne fordi det var klart at hensikten med planen var å gjøre Sudan avhengig av Sovjet, og gjøre landet til en Sovjet-satelitt. Sovjet leverte i denne perioden en del militært utstyr til Sudan som viste seg å være av dårlig kvalitet, utrangerte sovjetiske våpen, og urimelig dyre.

Pro-sovjetiske offiserer og det sovjetvennlige partiet gjorde også i Sudan kuppforsøk, men det ble slått ned etter tre dager. I 1976 rekrutterte Sovjet leiesoldater, utstyrte dem og sendte dem inn i Sør-Sudan. Dette ble også slått tilbake av regjeringsstyrkene.

I mai 1977 utviser Sudan flere sovjetiske diplomater, stenger det sovjetiske kultursentret og gir alle militære «rådgivere» og «eksperter» sparken.

SKIFTER FRA SOMALIA TIL ETIOPIA

Somalia ble oversvømt med sovjetiske våpen etter et militærkupp i 1969. Sovjet bygde flåtebase og rakett- og telekommunikasjonsbase i Berbera, militærflyplass i Mogadishu og flåtebase i Ras Kiambon. Som det første afrikanske landet undertegna Somalia en «vennskapsavtale» med Sovjet i 1974.

Somalia og Etiopia var i hard konflikt med hverandre om Ogaden-provinsen. Etter at Mengistu-juntaen tok makten i Etiopia, endra Sovjet holdning til Somalia. De skiftet ganske enkelt side: Sovjet overførte sine militæreksperter fra Somalia til Etiopia, der de nå hjelper Mengistu å slåss mot de somaliske frigjøringsstyrkene i Ogaden.

Somalia svarer i november 1977 på dette med å si opp «vennskaps- og samarbeidsavtalen», utviser alle

sovjetiske eksperter og nekter Sovjet enhver bruk av somaliske havner og flyplasser.

REGIMENE SKIFTET FARGE?

Tre afrikanske land. Alle takket de ja til tilbudet om sovjetisk hjelp. Noen år seinere heiv de hjelpesmannen på dør og brøyt alle forbindelser. Hvorfor?

Hadde landenes regimer skiftet farge over natta, gått over fra å være sosialistiske til å bli reaksjonære? Dette er Sovjets og trolig også Sosialistisk Ungdoms forklaring.

Nei, ingen av landa har hverken vært eller er sosialistiske. Innenriks fører de den samme politikken som før. Men landa led under den sovjetiske «hjelpa». De

ønsket å bygge opp landets økonomi og nasjonale sjølstendighet. Det var det de trengte hjelp til.

Det de fikk var dyr og delvis ubrukelig hjelp. Men først og fremst skjønte de at deres uavhengighet sto i fare. De reagerte på Sovjets undergravingsvirksomhet. Egypt og Somalia ble brukt som sovjetiske militærbaser. I Egypt og Sudan forsøkte sovjetlederne å innsette nikkedukkeregimer når de trodde de hadde fått fotfeste i landet. Når det viste seg enklere å få innflytelse på den andre siden av grensa, sveik Sovjet Somalia og gikk over til erkefienden Etiopia.

SER SU NOE «SYSTEM»?

Alt snakk om «sosialisti-

ske land», «progressive» og «reaksjonære» regimer er i denne sammenheng bare munnsvær. Hjelpen og støtten er midler til å skaffe Sovjet innflytelse og kontroll. Gjennom å svekke uavhengigheten og sjølråderetten ønsker Sovjet å lage nykolonier av landa i Afrika.

Hordaland SU sier også i sitt åpne brev: «For oss er imperialismen et system, ikke forkastelige enkelt-handlinger.» Ser dere ikke noe «system» i Sovjets framferd mot disse tre afrikanske landa, SU?

S & A

Det åpne brevet fra Hordaland Sosialistisk Ungdom som det siteres fra, sto i sin helhet trykt i Klassekampen og ble besvart samme sted dagen etter.

Sovjets "hjelp" til landa i Afrika undergraver den sjølstendigheten disse landa har kjempa seg til. Sudan har vært offer for Sovjets hjelp. Disse stolte nomadeguttene er fotografert på markedet i byen Kassala i Sudan, mot grensen til Eritrea. (foto: Samfoto)

Artium-ekstra

FLERE FÆRRE

Regjeringa skryter ofte av at det er lavere arbeidsløshet i Norge enn i «land det er naturlig å sammenligne oss med». De ser på statistikkene som viser 1 og 2 prosent arbeidsløshet, smiler og kaller det «full sysselsetting». En ting er at statistikkene deres er løgn og propaganda — det skal vi komme tilbake til. Men la oss først ta dem på ordet, la oss se hva 2 prosent arbeidsløshet egentlig er:

Det er 33 600 mennesker som er registrert på arbeidskontorene som helt arbeidsløse. Trettitre tusen seks hundre levende mennesker uten jobb, som minst en gang i uka går på arbeidskontoret for å se om det kanskje denne gangen ... Og så våger Nordli å snakke om «full sysselsetting»!

sember 1978 — arbeid av kortvarig karakter, kurs, attføringsopplegg o.l. Disse er i realiteten også arbeidsløse fordi de ikke er sikra arbeid etterpå og kommer altså i tillegg til de 33 600 som myndighetene «veit om».

STADIG MINDRE Å SLÅSS OM

Men, for syns skyld, la oss være på parti med regjeringa en stund til. For statistikkene har mer å vise oss:

KRAFTIG ØKNING
Tallet 33 600 er henta fra månedsrapport fra Arbeidsdirektoratet fra 12/2-79, og gjelder antall registrerte arbeidsløse pr. 31 januar 1979. Det er 11 400 flere enn i januar i fjor, altså en økning på 34 prosent. Dessuten var 11 600 personer sysselsatt i «ekstraordinære arbeidsmarkedstiltak» pr. 31. de-

Pr. 31. januar i år har de 33 600 arbeidsløse 5100 ledige jobber å slåss om, mot 6900 i januar i fjor. Antallet ledige jobber er altså 26 prosent lavere i år enn i fjor. Eller sagt på en annen måte: Pr. 31/1-79 var det 28 500 flere arbeidsløse enn ledige jobber,

BLIR FOLK LATE I KRISETIDER?

— Nå må kommunen slutte å bløffe ungdommen! De prøver å få oss til å tru at vi er arbeidsløse fordi vi er late, men blei folk plutselig så late i 30-åra da det var stor arbeidsløshet? Først blir vi beskyldt for å være late, og kommer vi på arbeidskontoret blir vi jammen behandla som vi er dumme også.

arbeidsløs kom til den samme dama, og da spurte hun om han visste hva en oppvakshjelp var! Alle som jobber på arbeidskontora er sikkert ikke sånn, men jeg har ikke fått noen hjelp der. Jeg bare føler at de trur jeg er dum og dessuten lat fordi jeg ikke vil ta alle slags jobber.

VI MÅ HA RETT TIL SKIKKELIG JOBB

— Så du er ikke enig i at ungdommen skal ta til takke med hva som helst?

— Nei, det er bare tull. For hvis ungdommen alltid blir satt til de verste jobbene med en gang de begynner, da mister de jo interessen med en gang. Og over halvparten av jobbene for jenter er «praktikant»-jobber der du ikke tjener nok til å leve av det. Dessuten kan jeg ikke ta hva som helst på grunn av dårlig rygg, og så har jeg lyst til å lære noe med den jobben jeg tar.

SKIPPERTAK SOM DRUKNER

— Hvordan blir livet når en går arbeidsløs?

— Sjøl om du ikke har jobb, er det egentlig nok å gjøre, men du blir likeglad og sløv. Jeg ligger lenge utover dagen og fester mye om kvelden. Og så en gang i måneden omtrent skal jeg liksom «ta meg sammen» og står opp grytidlig og skal fikse alt jeg ikke har gjort den siste måneden. Men etter en dag, er det det samme om og om igjen. Det blir sånn fordi du ikke

har noe fast å stå opp til, det er liksom ingen som trenger deg til noe.

— Hva gjør du hvis arbeidskontoret tilbyr deg jobb utafor Oslo?

— Da blir jeg helt fortvilt — sier Anne — da hadde jeg måttet begynne å gå på sosialen igjen, som jeg har gjort før jeg kunne få arbeidsløshetsstrygd. Jeg kan ikke tenke meg å flytte fra Oslo. Det ville være som å bli sendt bort, sånn som du blei trua med hjemme når du var lita og på skolen når du blir litt større! Jeg lar meg ikke sende bort som en annen pakke!

KOMMUNEN MÅ SLUTTE Å BLØFFE!

— Hva trur du kan gjøres for å gjøre det bedre?

— Jeg veit ikke, jeg kan ikke gjøre noe aleine i alle fall, for det er jo sånn som det er likevel, så mange måtte i tilfelle gå sammen. I hvert fall så er det kommunen som er ansvarlig for situasjonen, og det minste de kan gjøre er å slutte å bløffe ungdommen med at vi er arbeidsløse fordi vi er late. De får i hvertfall si det som det er, at det er fordi det er dårlige tider, så ikke vi skal tru det er vår skyld. Men hva vi ellers kan gjøre, det veit jeg ikke, sier Anne.

Det er Anne som sier dette. Hun er et par og tjuer år og har vært uten arbeid siden før jul. For et år sida slutta hun i jobben på et vaskeri fordi det var for tungt for ryggen, og etter det har det bare vært vikarjobber og sommerjobber å få. Og siden jul altså ingenting. For et par uker sida registrerte hun seg på arbeidskontoret.

— Jeg har vært innom der før også mange ganger og sett på listene, og burde nok registrert meg før, men det har liksom ikke blitt noe av. Du blir ti ganger sløvere med alt når du går arbeidsløs og ikke har noe fast holdepunkt, sier Anne.

— Hva slags hjelp har du fått på arbeidskontoret?

— For ei stund sida kom jeg til ei dame der og trudde jeg skulle få snakke ordentlig med henne om problemer jeg har og hva slags arbeid jeg kan ta og sånt. Men da vi hadde snakka ei halv time, sa hun at «nei, jeg kan nok ikke hjelpe deg, vi må nok finne en yrkesrettleder for ungdom til

deg». Og da skvatt jeg ordentlig for det var jo nettopp et sånt menneske jeg trudde jeg satt og snakka med! Så da gadd jeg ikke gå innom noen dame mens jeg var der på ei lang stund.

SPURTE OM JEG KAN LESE

— Men nå når du er registrert, får du vel mer hjelp?

— Nå må jeg melde meg en gang i uka, siden jeg får trygd — 318 kroner uka — og da får jeg snakke med ei dame. Men hu spør bare om jeg har fått jobb siden sist og sier at jeg må forte meg å få noe. Da jeg var hos henne første gangen skulle hun ha masse papirer, blant annet lønnsoppgave for tre år tilbake, men jeg hadde ikke akkurat samla på dem. Jeg var ganske opphissa og nervøs da jeg var der, også var det mange vanskelige skjemaer. Og da jeg sa noe sånt som at dette her forstår jeg ikke, så spurte dama meg om jeg kunne lese! Og kameraten min som også er

KRISA SKYLDDES KAPITALISMEN

Hele den kapitalistiske verden er for tida kraftig rysta av ei økonomisk krise. Til tross for at sånne kriser har ramma økonomien med jevne mellomrom så lenge kapitalismen har eksistert, produserer borgerskapets finans«eksperter» stadig «nye» teorier som skal forklare de elendige tilstandene. Ingen normalt oppvakt nordmann kan de siste par åra ha unngått å lære at den nåværende krise skyldes at Norge er et «høystland» — på godt norsk: Arbeidsfolk tjener for mye!

La oss undersøke om denne påstanden holder vann:

En logisk følge av at «arbeidsfolk tjener for mye» — og at dette er en utvikling som har skutt fart de siste 4–5 åra — måtte være at vanlige folks forbruk øker kraftig. I det minste skulle en tro det private forbruket prosentvis skulle ligge langt over økinga i de sytende industriherrerens investeringer. Fakta viser en ganske annen utvikling (vi bruker 1970 = 100 som utgangspunkt):

	1970	1973	1974	1975	1976
Privat forbruk	100	138	155	185	214
Investering	100	138	180	211	260

«Vi» har levd over evne, heter det. Norge er blitt offer for en «eksplosiv og uansvarlig lønnsøkning». Se på tabellen ovenfor en gang til — fakta avslører d'herrens kapitalister. De har investert med hue under armen — uten tanke på hvor-

dan de skal få avsetning på varene som blir lagd.

«Vi» har opparbeida oss en stor utenlandsgjeld, heter det. Hvem er «vi»? Har du lånt penger i utlandet? Har foreldra dine gjort det? Selvfølgelig ikke. Og da er det ikke så mange å velge mellom. Det er Kleppe i spenn med privatkapitalistene som har lånt. Nå vil de ha oss til å betale gjelda si. Plutselig finner disse kaksene det formålstjenlig å snakke om at «vi-er-alle-i-samme-båt». Hø-

rer vi dette når millionene ruller inn i herrenes lommer?

LØNNINGENE ER UBETYDELIGE FOR KRISA

Fra 1973 til 1975 steig real-lønna i den norske indu-

ARBEIDSLØSE — LEDIGE JOBBER

mot 15 400 pr. 31/1-78! Kan-skje vi begynner å nærme oss de landa Nordli liker å sammenligne oss med? Gapet mellom antall arbeidsløse og ledige jobber har i alle fall økt kraftig siden i fjor på samme tid. Bare i løpet av januar i år økte antall arbeidsløse med 3200 mens gjennomsnittet for januar i åra 1974—78 var 300!

OLJEBOLA HAR SPRUKKET

La oss se litt på oljefylket Rogaland som ifølge de høye herrers prat vel må være fullt av arbeid og gode tider? Et blikk på statistikken viser at Klondyke-tida nå er over: Rogaland har nemlig den fjerde største oppgangen i antall arbeidsløse sammenligna med januar i fjor, en økning på 900. Og *samtidig* er Rogaland det fylket i landet som har *størst* nedgang i antall ledige jobber, en nedgang på 400!

12 AV 19 OVER GJENNOMSNIETTET

De 33 600 registrerte arbeidsløse er altså 2 prosent av hele arbeidsstyrken (den delen av befolkninga som enten er i arbeid eller søker arbeid). Men hele 12 av 19 fylker har høyere arbeidsløshet enn 2 prosent, med Finnmark (5,5 prosent), Nord-Trøndelag (4,2 prosent), Troms (3,3 prosent) og Nordland (3,9 prosent) på topp. Oslo og Akershus med «bare» 0,7 prosent drar gjennomsnittet ned.

Ungdom under 25 år har de siste åra utgjort ca. 30 prosent av det totale antall arbeidsløse. I januar 1979 dreier det seg om 11 415 ungdommer. Ungdommen utgjør altså en stor del av de arbeidsløse, spesielt når en tenker på at denne gruppa også har langt flest skoleelever.

«DIKT OG FORBANNET LØGN»

Alt dette har vi kunnet lese ut av regjeringas statistikker. Og likevel må vi slå fast at vi ikke har lært en døyt

om hvor mange arbeidsløse det er i Norge, bare noe om utvikling og prosenter. Det er fordi disse statistikkene bare teller de som er *registrerte* arbeidsløse ved arbeidskontorene. Vi har sett at bare det er nok til å få pratet om «full sysselsetting» til å høres som en makaber spøk, men virkeligheten er mye, mye svartere for Nordli & Co.

Vi har alt nevnt de 11 600 på «ekstraordinære arbeidsmarkedstiltak». I tillegg kommer de som går på skole fordi de veit at de ikke ville få jobb, de som går hjemme fordi de ikke har daghjems-plass til ungen sin, de som er dagmamma, avisbud eller har andre jobber som det ikke går an å leve av, de som ikke er villig til å ta arbeid mange mil unna der de bor, de som ikke har giddi å registrere seg fordi de ikke ville fått arbeidsløshetsstrygd likevel, og alle de som ikke

veit nok om hvordan du blir registrert.

REGJERINGA SKJULER VIRKELIGHETEN

Til sammen blir dette tusener av mennesker som ikke kommer med i den offisielle statistikken. Og det er særlig mange ungdommer i denne gruppa fordi det ofte er de som ikke har tjent nok til å kunne få trygd eller som begynner på skole når de ikke har annen mulighet. Tallet på hvor mange mennesker i Norge som er arbeidsløse — det *virkelige* tallet — er umulig å finne. Om regjeringa veit det sjøl, så holder de det godt skjult, og veit de det ikke, så er de enten dumme eller så er de aktivt interessert i å opprettholde en viss «skjult» arbeidsløshet for å presse lønningene ned og profitten opp. Og vi kan vel ikke tru at landets regjering er dum ... ?

Praktikanter — organiser dere!

Røde Garde i Trondheim har intervjuet Anne Lise som sitter i styret for Praktikantforeninga.

— *Praktikantforeninga, hva er nå det?*

— Det er ei forening der praktikanta, spesielt fra barnahaga og andre institusjonene innen helse- og sosialsektoren er medlemmer.

— *Hva jobbe dere med da?*

— Vi har streva mye med lønnsproblemet. Praktikantene har bestandig vært ei underbetalt gruppe.

— *Kan du gi noen klare eksemplar på det?*

— Ja, for fem år sia så

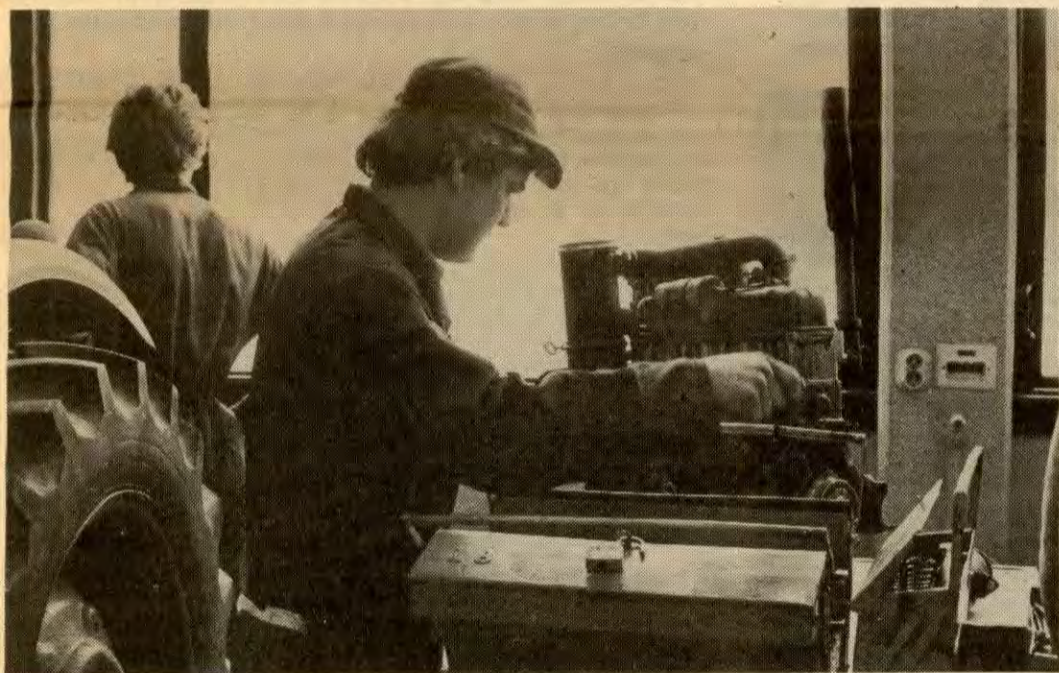
som er ansatt innen sektoren reagert innmari sterkt på forslaget. Kommunen skjønt at de hadde gått for langt, men de ga seg ikke. Det nye og lure forslaget går ut på å skjer ned på timetallet til alle praktikantene i byen. De er lure, men ikke lure nok for reaksjonan har ikke uteblitt denne gangen heller! Hva har så skjedd? Praktikantforeninga i byen har enstemmig vedtatt ei uttalelse som tar avstand fra vedtaket i barnehagenemda, og som kreve at det blir oppheva. Uttalelsen er spredd i heile byen. Vi har fått støtte for våre standpunkt fra førskoleleererne, som sjøl blir ramma av nedskjæringa.

— *Er det andre saker dere er opptatt av?*

— Ja, jøsses. På landsmøte i PLO (Praktikantenes

Det er en bløff at du tjener for mye —

per. Hvordan kan vi unngå kriser når dette er utgangspunktet: Kapitalisten vil produsere så mye som mulig og selge det til høyest mulig pris, samtidig som han vil gi dem som skal kjøpe varene, arbeiderne, lavest mulig lønn. En behøver ikke ha vært gjennom logikk på universitetet for å forstå at dette med jamne mellomrom må skjære seg.

ARBEIDERE I ALLE LAND ... SOSIALISME!

Men er da Nordlis og Kleppes tiltak helt uten mening? Nei, langt ifra. Deres oppgave og deres mål er å løse krisa etter kapitalistenes oppskrift. Kort sagt innebærer det at kapitalistene skal slippe å betale det det koster å komme ut av den krisa de sjøl har skapt. Regninga skal legges fram for dem som skaper alle verdiene i samfunnet — arbeiderne. Derfor går de inn for å øke arbeidsløsheten mens de jeger om «full sysselsetting». Derfor går de inn for *lønnsnedslag* bak et tåketeppe av «solidarisk lønnspolitikk».

Overalt får nå arbeidsfolk samme beskjed: «Lønna di må ned — for å redde landet». Hvis vi går inn på en slik politikk er «våre» kapitalister de eneste vi redder. Oppgava vår nå er å reise kampen for å trygge levestandarden og kjempe for arbeidsplassene. På lang sikt er det bare en ting som kan få slutt på krisene: SOSIALISMEN. Da skal målet for industriproduksjonen være å lage varer vi har behov for — som folket trenger — ikke det noen snyltere gjør seg feite på.

hunger og planløshet. «Løsninga» kjenner vi — stopp maskinene og sett arbeidsfolk på porten. Vi ser den løfta pekefingeren og hører den manende falske røsten: «Nå må vi sammen bringe skuta på rett kjøl». Forbanna hyklere!

Årsaken til krisa ligger altså i at det blir produsert mer enn det folk har råd til å kjøpe — produksjonen er ikke tilpassa markedet. Dette er den *lovmessige anarkistiske organiseringa av økonomien under kapitalismen*. Dette er imidlertid ikke ensbetydende med at det i virkeligheten blir produsert for mye varer. Enhver skjønner jo at det er meningsløst å legge ned store deler av fiskeindustrien i en verden der rundt en milliard mennesker lever på sultegrensa! Det snakkes om overproduksjon av olje mens millioner hutrer under ulltepper! Så meningsløs kan verden bare bli fordi den styres etter syke kapitalistiske prinsip-

strien med ca. 7 prosent. Fra 1975—76 var økninga 2,5 prosent og året etter 0,4 prosent. «Eksplisiv lønnsøkning» er mildt sagt å ta noe hardt i. Likevel er det et faktum at lønnsøkninga i 70-åra har vært kraftigere i Norge enn i de fleste andre industriland. Nordlis vidermedisin for å «holde massearbeidsløsheten unna Norge» (det er i dag 30 000 registrerte arbeidsløse her) er å senke lønningene. Den logiske slutninga en trekker av dette er da at land som har ført en mer «restriktiv lønnspolitikk» i lang tid skulle ha unngått massearbeidsløshet. La oss se på tre sånne land: USA, England og V-Tyskland. I de to sistnevnte ligger arbeidsløsheten konstant på over 1 million og i statene svinger talla mellom 6 og 10 millioner!

Denne lille statistikken gjør det klart at vi må leite andre steder for å finne årsaken til den økonomiske krisa.

DET BLIR PRODUSERT MER VARER ENN FOLK HAR RÅD TIL Å KJØPE

Vi sa at kapitalistene hadde investert med hue under armen. Dette er bare en halv sannhet — ikke fordi de ikke har vært kortsynte, men fordi vettløs investering og produksjon er en lov i den kapitalistiske økonomien. Det kan ikke gå anderledes når det eneste målet er maksimalt overskudd — profitt. Kapitalistene investerer ikke penga sine i produksjon av bestemte varesorter ut i fra om det er *behov* for varene eller ikke. Deres undersøkelser før de investerer begrenser seg til å finne ut en ting: Hvor er det mest penger å tjene. Så går maskinene for full rulle — helst 24 timer i døgnet. Plutselig en dag står så Lee Cooper og Lois med 10 millioner jeans hver som de ikke får solgt. Sånn oppstår ei *overproduksjonskrisa* som den vi har i dag — et resultat av profitt-

tjent vi ca. 500 kr. i måneden. Men i det siste så har kommuneforbundet tatt opp praktikantlønna i forhandlinga med Norske Kommuners Sentralforbund, utifra at det er en del praktikanta som er organisert der. Så no har lønna komme opp i en sum som du i alle fall greier å leve av. Lønna er no 2800 i måneden i barnehagen med 36 timers uke.

— *Er du fornøyd no da?*

— He, he. I forhold til før er det jo bra. Men lønna i seg sjøl er jo dårlig. Men det værste av alt er jo at kommunen syns at dette er for godt til oss, bystyret i Trondheim har tenkt å gi oss en smekk på fingern for de lønnskra som vi har fått igjennom.

— *Nå?*

— Jo, no skal dere høre: — Det første desperate tiltaket gikk ut på at de villa kutt ut 20 praktikantstillinga, for å skjer ned budsjettet. Men det gikk ikke. Bemanninga er dårlig som den er. Alle

Landsorganisasjon) før jul var det enighet om å oppfordre alle praktikantene til å melde seg inn i Kommuneforbundet. De har forhandlingsrett, det har ikke PLO. En av våre viktigste oppgava framover blir å kjempe for å bevar praktikantplassene og kjempe for obligatorisk førpraksis til førskoleutdanninga.

— *Har du noen ønsker til slutt?*

— Hmm ... Jeg oppfordre alle praktikanta til å organisere seg i Praktikantforeninga. Det fins ingen grunn til at vi ikke skal krev skikkelige lønnsforhold. Barnehagedrifta her i landet hadde stoppa opp dersom vi praktikanta ikke hadde gjort jobben vår!

TA KONTAKT MED OSS!!!

Adressa til Praktikantforeninga:
Praktikantenes landsutvalg
Vår Frues gate 2, 7000 Trondheim

400 ungdommer i ullensaker:

UFA bøyer ikke av

Lørdag den 10.2 trodde mange ungdommer på Jessheim de så syner. Var det virkelig sant det som stod på plakatene at det skulle vere fest på Folkets hus? Det må da være minst 2 år siden noe sånt hadde forekommet. Hadde de som nekta å gi lov til å holde offentlige ungdomsfester plutselig slått om?

Kvelden kom, og folkets hus ble selvfølgelig proppa fullt. Festen var arrangert av ungdommen selv, og ble upåklagerlig gjennomført, uten «purk» eller andre utenforstående «vaktbikkjer».

UFA BLE DANNA

Men festen hadde ikke dukka opp av seg selv, og det er ikke bare lørdagsfester som er målet til ungdommen i distriktet. Det er dårlige fritidstilbud i distriktet, og dette har ungdommen nå sjøl tenkt å forandre på.

Det var først 15–20 ungdommer som stadig hadde pratet om å gjøre noe. De tok til slutt initiativet til et møte for å danne det som ble Ungdommens Fritidsaksjon – UFA. Det var åpent for alle til å stille forslag til styret.

Det første dette styret satte seg i sving med var den tidligere omtalte festen. Det ble også stilt som mål å få igang andre aktiviteter, og ei kulturgruppe

er nå danna for å arrangere en støttekonstert for aksjonen med lokale krefter.

400 MEDLEMMER

UFA har etter hvert blitt en brei og stor gruppe som i dag teller ca. 400 medlemmer. Dette viser at interessen og behovet er stort i distriktet.

Etter den første UFA-festen har det kommet veldig mye positive uttalelser så det ble slått fast i UFA at dette kunne bli månedlige tiltak. Men det viste seg å ikke gå så lett: Forberedelser ble gjort til neste fest, og det mangla bare å få leid lokalet. Men lokalet var plutselig ikke til leie for UFA. Begrunnelsen for det var at det var blitt brennmerker etter sigaretter på det nye gulvet. Dette ble det skarpe reaksjoner på.

I skrivende stund venter UFA at saken skal tas opp i husstyret for Folkets hus. En ting er iallefall sikkert, UFA bøyer ikke av!

Korrespondent.

Fra styremøte i UFA

En runde på by'n

Vår lokalkorrespondent tok en runde på Jessheim en lørdag og stilte følgende spørsmål til forbipasserende: Har du/dere hørt om UFA? Hva synes dere

om tiltaket? Jeg har tenkt å skrive til Røde Garde om dette, er det noe spesielt dere vil nevne om aksjonen?

Unni og Elin 15 og 13 år.

Unni: — Ja, jeg har hørt om UFA og synes det er bra, for det er for dårlige tilbud fra før.

Elin: Hadde ikke hørt om UFA før, men det høres bra

ut.

Unni: — Jeg har hørt det ikke blir flere fester på «Folkets» fordi det var noen brennmerker i gulvet etter siste UFA-fest, det er for sløvt.

Jan, gymnasiast:

— Ja, og det er bra at noen gjør noe, for det er altfor dårlig fra før. Du får ikke ta bilde, for da sprekker filmen.

Anne Brit: — Jeg synes

kommunen burde støtte detta med penger og sånt.

Helene: —

— Har vert på UFA-fest som jeg synes var fin. Håper det blir noe skikkelig ut

av dette. Det skulle vært flere medlemskvelder i UFA, for da kan flere bli aktive.

Rød Ungdom støtter

Rød Ungdom gir sin fulle støtte til Ungdommens Fritidsaksjon og det arbeidet dere driver for å bedre fritidstilbudene for ungdommen i Ullensaker og omegn.

Dere er i likhet med ungdom mange andre steder i landet rammet av myndighetenes politikk: Fritidstilbud til ungdommen blir det ikke investert i, for det er ikke noe penger å tjene på det.

Likeledes blir den reaksjonære myten om at ungdommen er uansvarlige fyllesvin brukt for å nekte dere å arrangere fester i Folkets Hus.

Vi vil oppfordre dere til å fortsette med arbeidet, og til å trekke så mange som mulig aktivt med i UFAs arbeid.

1. mars 1979
Arbeidsutvalget i
Rød Ungdom

Tor, sosionom:

— Jeg kjenner til UFA, og synes det er veldig bra at ungdommen sjøl tar tiltak for å bedre situasjonen.

Tilbudene er klart for dårlige i dag, og jeg mener det er viktig å rette kravene mot kommunen.

Anne Brit, Terje og Harald, Ungdomsskoleelever: Anne Brit hadde hørt om UFA. Terje og Harald hadde ikke hørt om det før. Alle

håpa det ble et sted på Jessheim som var åpent hver kveld så de hadde et sted å gå.

Hvem sa føderasjon?

Er det vi kommunister som har «funnet på» Vietnams planer om en indokinesisk føderasjon? Et ferskt fantasifoster? – Vel, de som ennå ikke er fullt og helt overbevist om at dette ikke er tilfelle, kan lese følgende utklipp fra lederen i SVs avis Orientering, nr. 16 1975 (faksimile):

Selv om det vil la tid for det blir en gjenforening av Nord- og Sør-Vietnam, er det utvilsomt at Nord-Vietnam vil spille en avgjørende rolle i utviklingen i hele Indokina. Et framtidig perspektiv kan være en føderasjon av hele det gamle Indokina hvor Nord-Vietnam vil spille en ledende rolle.

Gerilja kongress

1. og 2. februar blei det holdt en kongress med representanter fra hele Kampuchea. Hensikten med kongressen var å styrke geriljakrigen mot de vietnamesiske okkupantene. 183 geriljaledere fra alle fronter og kampavsnitt var tilstede, sammen med 230 kadre og soldater fra forskjellige baser og fra Den kampucheanse revolusjonære Hæren.

De diskuterte situasjonen i landet etter invasjonen, erfaringene fra en månedens geriljakrig og oppgavene framover. Kongressen vedtok en resolusjon som slår fast de grunnleggende oppgavene til den revolusjonære geriljaen i landet. Der heter det, blant annet:

«Alle geriljaenheter, det være seg den enkelte soldat, ei gruppe, en seksjon, en liten eller en stor enhet, har alle sammen å utføre disse edle oppgavene:

1. Forsvare arbeiderbondemakta og tilintetgjøre quislingmakta satt inn av den vietnamesiske fienden.

2. Hele tida sørge for et godt forsvar, en god administrasjon og et godt grep på befolkninga både på det politiske, ideologiske og organisatoriske planet og i spørsmålet om levestandard.

3. Drive gerilja, følge virksomheten til den vietnamesiske angriperen, kjempe mot han, tære han og utrydde styrkene hans hver dag.»

GODE RÅD MOT INNPÅSLITNE VERVERE!

Er du blant dem som blir spurt om å bli med i Rød Ungdom? Da er det viktig å kunne forsvare seg. Vi har her samlet opp fire gode forsvarsargumenter:

1. Si det er mange ting du ikke vet nok om. Forholdene i Kambura og Jamaica for eksempel. For for å bli medlem av Rød Ungdom må du vite alt. Alle nye medlemmer får fantomet-ring som bevis på at hun/han er istand til å vinne en hvilkensomhelst diskusjon. Dessuten lærer en ingen ting av å være med i Rød Ungdom. (Pass deg så dem ikke kommer trekkende med studiesirkel).

2. Si det er flere ting du er uenig i. Uenighet og diskusjon er noe av det værste en kommunistisk organisasjon kan tenke seg. Selvstendige meninger trengs absolutt ikke i en organisasjon som bare skal forandre Norge på alle områder.

3. Si du er interessert i så mye annet som du ikke vil gi slipp på, og 4: si du ikke vil gi slipp på venner og omgangskrets for å fly på moter stolt. I Rød Ungdom er det forbudt å være opptatt av, og bruke tid på annet enn Rød Ungdom. Organisasjonen har oppslutning fra promillere og må skaffe seg oppslutning fra det store flertallet. Og da ser vi det selvfølgelig som er fordel at medlemmer har minst mulig kontakt med annen ungdom. Slike ønsker blir kontant avvist.

5 PÅ TOPP:

Røde Garde har gått til kjente kvinner og menn for å få støtte til et opprop med oppfordring til å bli med i Rød Ungdom.

Leif Hagen, forkjemper for kvinnefrigjøring: Dem trenger ikke støtte. Dem trenger smurning.

Kåre Kristiansen, snart partiformann igjen: Jeg tør ikke ha med ungdom å gjøre. Det ble for hett for meg.

Toralf Maurstad for tiden teatersjef: Dessverre, jeg har utspilt min rolle.

Dorenfeldt, pensjonert riksadvokat: Støtte Rød Ungdom? Ja, endelig er det min tur til å avsløre statshemligheter.

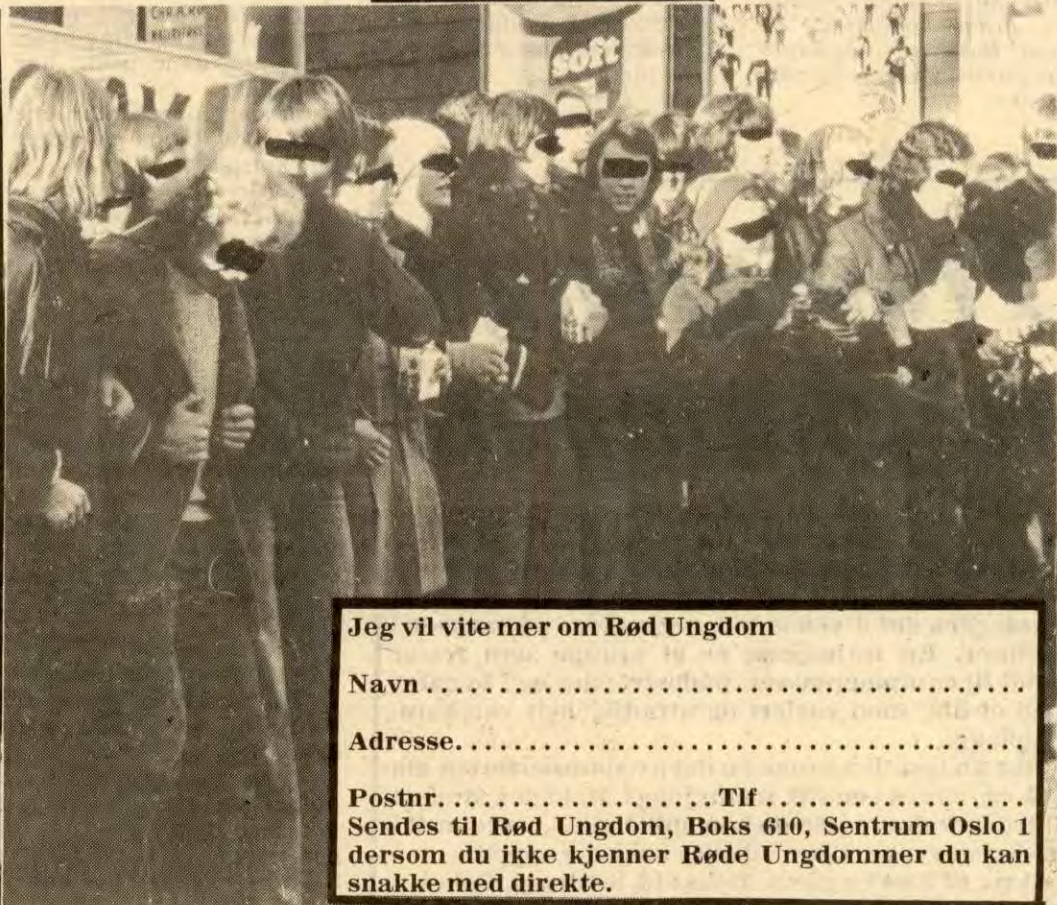
Berge Furre, arbeidsløs stortingsmann: Det er bedre med 10 uavhengige sosialister enn 1 rød ungdom.

Soldater på Steinkjersannan aksjonerte for å få spise i sivil. (mars 1976)

sere tusener til kamp mot urettferdigheten!

Men jeg skjønner ikke hvorfor Kina skulle invadere Vietnam, sier mange – veit ikke hva revisjonisme er, veit ikke ordentlig hva sosialimperialisme er, lurer på om Stalin var en massemorder, lurer på hvorfor Kina bygger Hilton-hoteller. Flott! Kom til oss og diskutere sakene! Ingen krever at du skal vite alt før du melder deg inn i Rød Ungdom. En av Rød Ungdoms oppgaver er nettopp å hjelpe deg å finne svar på sånne spørsmål. I Rød Ungdom vil du lære om verden, om undertrykking, om sosialisme og om hvordan vi skal vinne verden for rettferdigheten og sosialismen.

Hva venter du på?

Jeg vil vite mer om Rød Ungdom

Navn

Adresse

Postnr. Tlf

Sendes til Rød Ungdom, Boks 610, Sentrum Oslo 1 dersom du ikke kjenner Røde Ungdommer du kan snakke med direkte.

Bli med i Rød Ungdom!

I Eritrea hagler bombene. Russiske MIG-jagerfly sprer død og fordervelse over sivilbefolkning og frigjøringskjemper i ELF og EPLF. Nylig stemte over 5000 gymnasiaster for at neste års Operasjon Dagsverk skulle gå til den eritreiske frigjøringskampen. Rød Ungdom støtter denne kampen av alle krefter og vil arbeide for en alternativ OD-innsamling til Eritrea.

Støtten til den eritreiske frigjøringskampen har etter hvert vokst seg stor og brei, men solidaritetsbevegelsen har likevel ikke på langt nær den styrken som f.eks. Vietnam-arbeidet hadde. Eritrea er Sovjets Vietnamkrig. Hvis eritreerne skal ha sjans til å kaste Sovjet på sjøen på samme måte som USA blei kasta ut av Indokina, må den internasjonale solidariteten trappes betraktelig opp. Som medlem i Rød Ungdom vil du få mange kamerater som jobber for dette målet!

Har du lest artikkelen om UFA på Ullensaker i denne

avisa? Såne aksjoner syns Rød Ungdom er dødsbra! Det nytter ikke å stole på kommunale pamper og «ansvarlige» ungdomsorganisasjoner. Den eneste måten vi kan oppnå noe på er å organisere oss i aksjoner og pressgrupper. I dette samfunnet FÅR vi ingenting – rettighetene våre må vi TA. Det krever kamp og organisering. Du har ikke noe bedre tilbud enn Rød Ungdom!

Men er det ikke forbanna mye å gjøre i Rød Ungdom? Både ja og nei. Vi jobber ikke livet av oss med politikk 24 timer i døgnet. Men det er klart det tar litt tid – hvordan skulle vi ellers få gjort noe? Vi er heller ikke redde for å ta i et ekstra tak når det er nødvendig! Men må du slutte i idrettslaget for å bli medlem hos oss? Nei! Må du slutte i musikkorpset? Nei! Litt av vitsen for en kommunistisk masseorganisasjon er nettopp at vi har en brei kontaktflate. Det sier seg sjøl at vi må kjenne mange for å kunne mobili-

DEN RØDE SUPERMANN?

Med målet blinkende i det fjerne knuser han verdensimperialismen med et hammerslag. Han er aldri trøtt. Som en rød supermann flyr han fra møte til møte. De riktige tesser glir på plass som brikene i et puslespill. Tvil er for ham et ukjent ord. Motgang stålsetter ham.

Inntrykket du sitter igjen med etter å ha prata med en av de ivrigste? Er du enig med oss i det meste, men er redd for ikke å oppfylle kravene? Supermann er en amerikansk oppfinnelse. Dessverre er vi ganske alminnelige mennesker som krangler, jobber, elsker og spiser. Og bare mennesker kan forandre på Norge. Derfor trenger vi så sårt deg.

Vi trenger ungdommer som er uenige og usikre. Vi trenger deg uansett hvor stor innsats du kan gjøre.

Bli med på SOMMERLEIR!

Rød Ungdom arrangerer også i år sommerleire for ungdom. Programmet er ikke endelig fastlagt, fordi vi ønsker å diskutere det med medlemmer og andre av Røde Gardes lesere. Som hovedemne i år foreslår vi «Hvor går Kina?». Vi tenker å ta opp flere sider ved Kina, utenrikspolitikken, de fire moderniseringene og oppbygginga i Kina.

Et annet emne vi foreslår å legge vekt på er «Rød Ungdoms politikk». Vi tenker oss å diskutere forslaget til Rød Ungdoms handlingsprogram som blir sendt ut i løpet av et par måneder, og prøve dette i forhold til valgkampen blant ungdom. Ellers vil vi gjerne ha forslag til programmet, seminarer, filmer, kultursaker osv.

HVOR BLIR DET LEIRE?

Når dette skrives er ikke leirsteder eller tidspunkter helt klare. Vi veit at det skal være Rød Ungdomleire i Troms, Nordland, Trøndelag, og minst en vandreleir og en vanlig leir på Vestlandet, vandreleir

siste uka av juli på Østlandet, kulturleir som sannsynligvis blir siste uka i juli et sted på nord-østlandet, leir på Tromøy ved Arendal 11–18 august, og en vanlig leir i feillesferien på Østlandet.

Så snart vi har dette klart, vil det bli sendt ut påmeldingsskjemaer med alle opplysninger. Vi ønsker at folk skal melde seg på tidlig. Det gjør at vi kan bruke sommermånedene til valgkamp og til å få med folk på leir som ikke har vært med før.

Sommerleirutvalget

Fra vandreleir i Nord-Østerdalen sommern -78.

Kjenner Blücher porno-Hagen?

Husker du arrestasjonen av en ungdommene på T-banen i Oslo rett før 1. mai for snart to år siden? Store ungdomsmasser demonstrerte i flere dager mot den brutale politivolden på Bekkegata politistasjon. Det var etter en av disse demonstrasjonene det kom til slosskamp mellom ungdommer og aktive portrettfotografer. En detalj i denne forbindelse har gått i glemmeboka. Nå er det aktuelt å ta fram denne historia på nytt.

Fotografen som anmeldte T-banungdommen for legemsfornærmelse var den kjente provokatøren Hans Petter Paulsen. En gjenganger blant motdemonstrantene på alle progressive demonstrasjoner — vekselvis med skjegg og bart/uten skjegg og bart, med langt hår og som fullstendig skalla, med og uten topplue — med andre ord en fyr som bevisst forsøker å gjøre seg ugjenkjennelig. Nylig optrådte han på et åpent møte som varm forkjemper for pornografi, der han vakte oppsikt med sin «kall meg gjerne Ronke-Lars». Men så er

han da også ansatt i Aktuell Rapport.

Og da lukter du kanskje lunt? For hvem andre var fotografkompanjongen hans under T-banedemonstrasjonen enn Oslos største grossist i kvinneforakt. Leif Hagen?! Den gang var det ikke så mange som kjente ham. I dag hadde han ganske sikkert ikke stillt seg så lagelig til for hogg i en sann sammenheng.

Og nå skal altså Hagen danne politisk parti — «Leif Hagens Demokratiske Parti». Skal vi tippe Hans Petter Paulsen på andreplass på Oslo-lista? Sikker er det i hvert fall at dette ikke bare dreier seg om et parti for å legalisere salg av kvinnekroppen og himkok for eget bruk. Hagen og folka rundt ham er en reaksjonær bande som ganske sikkert har meninger om både dette og hint.

Erik Blücher får ikke nok underskrifter til å få registrert «Norsk Front» som parti. Nazi-kuppet i Engsliges Parti mislyktes. Er «Leif Hagens Demokratiske Parti» siste desperate forsøk?

Bresjnev brent i Førde

Og hans jordiske levninger vart samla saman i ein Domus pose og hivd i eit søppelspann.

Torsdag 1. februar arrangerte 3. verdakomiteen i Førde Punkt-demonstrasjon utafør Meieriet i Førde. Over tjue personar var møtt fram for å taka del i fordømmelsen av Vietnams okkupasjon av Kampuchea. Det vart ropt slagord mot Vietnam og Sovjet. Ein frå 3. verdakomiteen i Førde heldt appellen. Han samanlikna okkupasjonen med Hitlers «blitzkrieg» og viste at Sovjet står bak. Tilslutt sa han at sjølv om vi ikkje er så mange her i dag så er vi ikkje åleine om å fordømme okkupasjonen. Rundt om i verda og i Norge har det vore ein massiv fordømmelse av invasjonen.

Til slutt vart ei stor tusjtegning av Bresjnev brent for å syne vår avsky mot den død og fordervelse Sovjet har stått bak i Kampuchea og mange andre land.

3. verda-aktivist

SYKEPLEIERSTUDENTENES LANDSMØTE:

Stor entusiasme, kampvillig ledelse

Norske Sykepleierstudenters Landslag (NSL) avholdt Generalforsamling i Oslo 12.–14. februar. Generalforsamlinga var prega av stor entusiasme og grundige diskusjoner, til tross for at Landsstyret hadde somlet med utsendelsen av sakspapirene slik at skolene i Nord-Norge ikke hadde fått alle papirene for de dro nedover.

Blant de viktigste sakene som ble behandla, var:

- Ny utdanningsstruktur for sykepleiere — det regionale høgskolesystemet.
- Obligatorisk klasseromsundervisning.
- Reservasjonsretten for helsepersonell.

Vi vedtok en del krav til styringsstrukturen ved den nye utdanningsmodellen:

- Flere studentrepresentanter inn i styrene.
- Studentrepresentantene skal være ansvarlige overfor studentene som har valgt dem.
- Studentrepresentantene skal ikke kunne pålegges taushetsplikt.

Om de regionale høyskolestyrene skal boikottes, skal avgjøres i hver enkelt region, i samarbeid med andre skoleslag.

Vi vedtok å gå mot obligatorisk klasseromsundervisning. Denne saken vil antakelig bli den viktigste for NSL i tida framover, og det ble vedtatt en konkret arbeidsplan for forhandlinger og aksjoner.

Det ble også med stort flertall vedtatt å gå mot reservasjonsretten for helsepersonell ved abortinngrep.

Retten før valget av nytt Landsstyre skjønte flertallet i det avgående styret at de hadde stemninga mot seg. Forkvinna la da fram en egen «forkvinnas beretning» — på tvers av et vedtak i Landsstyret. Denne beretninga dreide seg ikke om året som hadde gått,

men var en direkte advarsel mot å velge «et rødt landsstyre», «et landsstyre som vil kjøre NSL i grøfta».

Det ble kontant avvist av delegatene, og stemninga ble etterhvert ganske amper mot dette utspillet. Det ble valgt et landsstyre

som er både kampvillige og dyktige, samtidig som det avspeiler de forskjellige meningene i elevmassen. Per G. Kristensen fra Ullevål Sykepleierskole ble valgt til ny leder.

Elevkorrespondent

A	R	L	L	S	P	I	S	E	A		
R	L	L	E	S	A	S	E	F	A		
D	L	L	E	S	A	S	E	F	A		
K	R	A	L	E	S	A	S	E	F	A	
B	R	A	L	E	S	A	S	E	F	A	
F	E	T	A	L	E	S	A	S	E	F	A
F	E	T	A	L	E	S	A	S	E	F	A
F	E	T	A	L	E	S	A	S	E	F	A

Kryssord

1	2	3	4	5	6
7			8		
	9		10		
11		12			13
14	15			16	
17			18		
19			20	21	
		22	23		
	24			25	
26			27		28
29					

17. Blande ut
16. Narrespill
18. Framkomstmiddel
19. Spørreord (nyn)
21. Gro
22. Skrekk
24. Sykdom
26. Rep
27. Skred
29. Verdensdel

LODDRETT

1. Husdyr
2. Tallord
3. Nakne
4. Pikenavn
5. Fostre
6. Rita Larsen
10. Herme
11. Høytid
13. Ete
15. Grave
16. Kjøre
20. Ivig Is
22. Kvie
23. «Fanget»
24. Hårredskap
25. Grep
26. Stjele
28. Uttale

VANNRETT:

1. Måned
7. Spansk org.
8. Tre like
9. Slite
12. Foretningskjede
14. Høydedrag

VELFERD-PENGER TIL ERITREA

I en kanontropp i Finnmark har korporaler og visekorporaler i lengre tid bevilga tilleggene sine til Eritrea.

4. gardekompani har bevilga hele velferdssummen sin, 400 kroner til Eritrea.

Eksempler til etterfølgelse!

Tramgjeng i valgkampen!

Det er kommunevalg til høsten. 180 000 ungdommer mellom 18 og 20 år får stemmerett for første gang. Rød Valgallianse skal drive en aktiv og spennende valgkamp blant ungdommen. Blant annet planlegges det å sende «tramgjenger» på turneer i sommer. En tramgjeng er ei gruppe som reiser rundt til campingplasser, badestrender og i bygater med et lite, men variert og utradisjonelt valgkamppopplegg.

Har du lyst til å bruke en del av sommerferien din til å være med i en slik tramgjeng? Meld deg straks! Vi trenger deg, enten du kan spille gitar, være med i en sketsj, synge, kjøre bil eller holde en appell.

Skriv til Rød Ungdom, Boks 610, Sentrum, Oslo 1.

En uvanlig påskeferie?

Lurer du på hva du skal gjøre i påsken? Her kommer et forslag utenom det vanlige. Men hvorfor gjøre det alminnelige bestandig. Litt pågangsmot og fornyelse skader ikke. Line forteller her

hvordan en typisk bykrabbe og sofadyr møtte fjellet og teltlivet første gang. (Vi vil likevel advare mot røyking i soveposen)

Inni et slikt telt er det faktisk mulig å få det varmt og trivelig.

Det er ikke så ofte fjellet byr på slik varme. Men i seine påsker - som i år - forekommer det.

Å seire over fjellet. Klare å beherske det. En egen følelse....

I GJENSNØDDE SPOR!

Forelskelser kan føre til så mangt. Meg brakte det opp på Hardangervidda på en «telt til telt»-påsketur. Vettskremt og stivfrossen stod jeg og skulle til å køye i teltet. Aldri har jeg følt meg så ensom og bortkommen der jeg stod i teltåpningen og så ut over Hardangervidda en sur kveld i mars. Den sportslige erfaringen var heller mager. Nest siste plass i skole-skirennene var beste resultat. Jeg innrømmer jeg var nyforelsket og ville gjøre stormende inntrykk.

Teltturen ble mer enn sure kvelder hvor man forbannet idiotiske forelskelser. Mange ting opplevde vi som vi aldri hadde opplevd ellers. Da vi skulle slå leir andre natten kom ideen om å bygge snøfestning. Festningen reiste seg, den lå som et enormt snøslott ute på sletta. Det kriblet litt i magen min når jeg tenker at dette isslottet skal jeg sove i i natt.

Seinere laget vi eget borettslag i en snøskavel. 4 huler på rad og rekke. Påsken var tidlig og iskald det året. Derfor kom vi på huleideen. Tro det eller ei - det var faktisk trivelig. En får litt Nansen-følelser der du ligger i huleåpningen og ser vidda bade i blekt måneskinn mens millioner av stjerner blinker på en kullsort nattehimmel. 30 kuldegrader er det ute og natten er klar som krystall. Jeg ligger faktisk og koser meg i en varm sovepose med en røyk. I sånne stunder får du følelsen av å trosse naturens krefter.

På slike turer får du testet litt hva du klarer. Alle har vi en forestilling om hva vi tror vi makter. Når jeg satt på en iskald T-banestasjon en fredagskveld i februar var jeg sikker på at jeg ville dø hvis jeg skulle ligge ute den natta. Men jeg lever enda. Jeg har i 18 år vært overbevist om at jeg ikke kan klare å gå mer enn 3 mil på ski. Forestillingene mine har blitt motbevist. Tenk hvor godt det er å vite at du klarer fem ganger så mye som du tror. Det kan komme godt med den gangen du blir nødt til å klare 10 ganger mer.

Er en telttur bare slit og kav? Du fryser på beina om morran. Det er kaldt å kle av seg om kvelden. Du må slepe på en tung sekk eller pulk. Men påsketjelleter er gleder også. Solen er voldsom når den slår til. Og gleden ved å utfordre naturen og seire over den er en egen opplevelse.

Jeg gleder meg til påsken - min 4. teltpåske.

Line

Fjellet er en farlig venn!

Påsketjelleter er farlig. Telttur i påsken er mindre farlig enn hytte til hytte-tur. Mange av ulykkene skyldes at vandrere kommer ut i uvær og ikke kommer fram til hytta. Telttere har hytta på ryggen. Du er sikker på «å komme fram». Det betyr ikke at teltturere er helt ufarlige. Snøskred går av og til og det går an å fryse ihjel i dårlig sovepose. Men med skikkelige forberedelser og fjellvett kan det trygt anbefales. Ønsker du erfaringer fra tidligere turer - utstyrsliste og lignende kan du henvende deg til «påsketuren» som annonserer på denne siden. De har litt erfaring. Vi har ikke plass til en skikkelig gjennomgang av utstyr og fjellvettregler her. Å skrive litt ville være uforsvarlig. Men er du nyskjerrig - grip penen og skriv.

TELTLLEIR I PÅSKEN

Lyst til å lære fjellet å kjenne? Å kunne klare deg uten hytte å sove i?

Vi er en gjeng ungdommer som skal lage teltleir i Jotunheimen i påsken som et utgangspunkt og samlingssted for skiturer. Vi vil gjerne ha

med oss flere. Fysiske forutsetninger - ingen; men turen krever en del solid vintertutstyr. For opplysninger og påmeldinger: Skriv til

Påskeleiren, Poste restante Oppsal, Oslo 6.

vandrere

10 000 TIPSET!

Skriv eller ring Røde Garde, Boks 702 Sofienberg, Oslo 5. Tlf (02) 35 32 62 og du har muligheten til å få spredd ditt tips til 10 000 le-

sere. Helt gratis. (P.S.: Husk at posten blir åpnet og telefonen avlyttet. - Unngå å oppgi navn o.l. unødvendig.)

**Røde Garde,
Boks 4702,
Sofienberg, Oslo 5**